

OPIS PROGRAMU STUDIÓW

Kierunek: **ARCHITEKTURA**

Poziom: **II STOPIEŃ**

Profil: **OGÓLNOAKADEMICKI**

- 1) dyscyplina, do której przyporządkowany jest kierunek, a w przypadku gdy kierunek jest przyporządkowany do więcej niż jednej dyscypliny, dyscyplina wiodąca oraz pozostałe dyscypliny, wraz ze wskazaniem procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie: **ARCHITEKTURA I URBANISTYKA – 100%**
- 2) forma studiów: **NIESTACJONARNE**
- 3) liczba semestrów studiów: **3**
- 4) łączna liczba godzin zajęć organizowanych przez uczelnię: **1290**
- 5) liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: **90**
- 6) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: **46**
- 7) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych: **9,5**
- 8) liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru: **48**
- 9) liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów – dotyczy studiów o profilu ogólnoakademickim: **88,5**
- 10) ~~liczba punktów ECTS przypisana do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne – dotyczy studiów o profilu praktycznym: –~~
- 11) ~~w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia – liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego: –~~
- 12) wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach praktyk: **90 GODZ. – 3 ECTS**
- 13) sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia:

Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form oceniania studentów, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji oraz przez weryfikację prac różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Jako formy egzaminów pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – Multiple Choice Questions), wielokrotnej odpowiedzi (MRQ – Multiple Response Questions), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności.

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć A sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy klauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas procesu projektowania i bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w grupie zajęć D sprawdza się przez ocenę wiedzy nabytej podczas seminariów w zakresie metodologii pracy naukowej i umiejętności jej praktycznego zastosowania w projektowaniu, a także ocenę pracy analityczno-opisowej i projektowo-graficznej pracy dyplomowej, w zakresie poziomu kreatywności naukowej i projektowej studenta oraz uzyskanych przez niego wartości rozwiązań architektonicznych i umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.

Egzamin kierunkowy oraz egzamin dyplomowy są egzaminami weryfikującymi i podsumowującymi efekty uczenia się na studiach II stopnia na kierunku architektura dla całego cyklu kształcenia.

14) tytuł zawodowy nadawany absolwentom: **MAGISTER INŻYNIER ARCHITEKT**

Tabela opisu efektów uczenia się dla kierunku studiów drugiego stopnia

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie Nazwa wydziału lub wydziałów: Wydział Architektury Nazwa kierunku studiów: Architektura				
Poziom studiów: II stopień Profil studiów: ogólnoakademicki Dziedzina lub dziedziny nauki: ¹ dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych Dyscyplina lub dyscypliny naukowe z określeniem procentowego udziału efektów uczenia się dla każdej dyscypliny: ¹ Architektura i urbanistyka (100%) Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji: ² 7 PRK				
Symbole efektów uczenia się	KIERUNKOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Obowiązują dla cykli kształcenia rozpoczynających się w roku akademickim 2020/2021 i w latach następnych	Odniesienie do		
		uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK ³	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się PRK ⁴	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się PRK umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich ⁵
1	2	3	4	5
	WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu
O.W1	problemy konstrukcyjne, budowlane i inżynieryjne związane z projektowaniem budynków;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W2	szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W3	zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą w trakcie studiów;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W4	problemy fizyki, technologii i funkcji budynków w zakresie umożliwiającym zapewnienie komfortu ich użytkowania oraz ochrony przed działaniem czynników atmosferycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W5	relacje zachodzące między człowiekiem a architekturą i między architekturą a środowiskiem ją otaczającym, oraz potrzeby dostosowania architektury do ludzkich potrzeb i skali człowieka;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W6	przepisy prawa i procedury niezbędne do realizacji projektów budynków oraz integracji budynków z ogólnym projektem planistycznym;	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK
O.W7	metody i środki wdrażania ekologicznie odpowiedzialnego projektowania zrównoważonego oraz ochrony i konserwacji otaczającego środowiska;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W8	historię i teorię architektury oraz sztuki, techniki i nauk humanistycznych w zakresie niezbędnym do prawidłowego	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG

	wykonywania projektów architektonicznych;			
O.W9	zasady, rozwiązania, konstrukcje i materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu złożonych zadań inżynierskich w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W10	problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W11	zasady gromadzenia informacji i ich interpretacji w ramach przygotowywania koncepcji projektowej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W12	zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W13	charakter zawodu architekta i jego rolę w społeczeństwie.	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK
A.W1	projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W2	projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W3	planowanie przestrzenne oraz narzędzia polityki przestrzennej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W4	zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W5	zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W6	zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
A.W7	podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W8	interdyscyplinarny charakter projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę integracji wiedzy z innych dziedzin, a także jej zastosowania w procesie projektowania we współpracy ze specjalistami z tych dziedzin.	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W1	zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W2	historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W3	rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W4	zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
B.W5	zaawansowaną problematykę budownictwa, technologii i instalacji budowlanych, konstrukcji i fizyki budowli, obejmującą kluczowe, złożone zagadnienia w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planistycznym;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W6	przepisy techniczno-budowlane;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W7	teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W8	sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
B.W9	podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK

C.W1	style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą oraz środki warsztatowe pokrewnych dyscyplin artystycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
C.W2	problematykę filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem estetyki – w zakresie, w jakim wpływa na jakość twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także wartościowania istniejących i projektowanych rozwiązań;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
C.W3	podstawowe zasady metodyki badań naukowych, w tym przygotowania opracowań naukowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
C.W4	słownictwo i struktury gramatyczne języka obcego będącego językiem komunikacji międzynarodowej w zakresie tworzenia i rozumienia wypowiedzi pisemnych i ustnych zarówno ogólnych, jak i specjalistycznych w zakresie architektury, a także konieczność sprawnego posługiwania się językiem obcym, także w kontekście działalności naukowej.	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W1	szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W2	zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą podczas w trakcie studiów;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W3	zasady, rozwiązania, konstrukcje, materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu zadań inżynierskich z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W4	problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
D.W5	zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych.	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
	UMIEJĘTNOŚCI: ABSOLWENT POTRAFI	Kod składowika opisu	Kod składowika opisu	Kod składowika opisu
O.U1	wykorzystać doświadczenia zdobyte w trakcie studiów w celu dokonania krytycznej analizy uwarunkowań i formułowania wniosków do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
O.U2	wykorzystać interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności zdobyte w trakcie studiów w celu zaprojektowania złożonego obiektu architektonicznego lub zespołu urbanistycznego spełniającego wymogi estetyczne i techniczne, kreując i przekształcając przestrzeń i nadając jej nowe wartości;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
O.U3	przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
O.U4	wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych, przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
O.U5	organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.	P7U_U	P7S_UW P7S_UO	P7S_UW
A.U1	zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U2	zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U3	sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U4	dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U5	ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U6	opracować konserwatorską koncepcję projektową przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U7	dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW

A.U8	myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U9	integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U10	porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
A.U11	pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;	P7U_U	P7S_UO P7S_UK	P7S_UW
A.U12	oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UO	P7S_UW
A.U13	formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UU	P7S_UW
A.U14	wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U15	wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U1	integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;	P7U_U	P7S_UW P7S_UU	P7S_UW
B.U2	dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U3	dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U4	formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
B.U5	posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U6	przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
B.U7	odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U1	rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwe dla architektury oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historycznokulturowym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U2	posługiwać się właściwie takimi pojęciami jak wartość estetyczna, piękno i przeżycie estetyczne oraz dostrzec szerszy, filozoficzny kontekst zagadnień związanych z projektowaniem architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U3	pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym lub – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK P7S_UU	P7S_UW
C.U4	przygotować opracowanie naukowe, określić przedmiot, zakres i cel prowadzonych badań naukowych;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
C.U5	posługiwać się co najmniej jednym językiem obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej na poziomie B2+	P7U_U		P7S_UW

	Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki niezbędną w działalności projektowej oraz – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej.		P7S_UW P7S_UK	
D.U1	dokonać krytycznej analizy istniejących uwarunkowań, waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy oraz formułować wnioski do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
D.U2	zaprojektować złożony obiekt architektoniczny lub zespół urbanistyczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne i integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U3	przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
D.U4	wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U5	przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U6	organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.	P7U_U	P7S_UW P7S_UO	P7S_UW
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE: ABSOLWENT JEST GOTÓW DO	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu	-
O.S1	podejmowania i wykonywania pracy w sposób profesjonalny, w tym przestrzegania zasad etyki zawodowej i brania odpowiedzialności za podejmowane działania;	P7U_K	P7S_KO P7S_KR	-
O.S2	poszanowania różnorodności poglądów i kultur oraz do wykazywania wrażliwości na społeczne aspekty zawodu;	P7U_K	P7S_KR	-
O.S3	brania odpowiedzialności za wartości humanistyczne, społeczne, kulturowe, architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego;	P7U_K	P7S_KO	-
O.S4	uczenia się przez całe życie, w tym przez podjęcie kształcenia w szkole doktorskiej i studiów podyplomowych lub uczestnictwo w innych formach kształcenia;	P7U_K	P7S_KK P7S_KR	-
O.S5	inspirowania innych osób do uczenia się i organizowania procesu kształcenia.	P7U_K	P7S_KK P7S_KR	-
A.S1	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;	P7U_K	P7S_KR	-
A.S2	publicznych wystąpień i prezentacji;	P7U_K	P7S_KO	-
A.S3	podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;	P7U_K	P7S_KR	-
A.S4	brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
B.S1	formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
B.S2	rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.	P7U_K	P7S_KK	-
D.S1	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;	P7U_K	P7S_KR	-

D.S2	publicznych wystąpień i prezentacji;	P7U_K	P7S_KO	-
D.S3	przyjęcia krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań i ustosunkowania się do niej w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dorobku dyscypliny naukowej, a także do twórczego i konstruktywnego wykorzystania tej krytyki;	P7U_K	P7S_KK	-
D.S4	formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań, a także innych aspektów działalności architekta; przekazania opinii w sposób powszechnie zrozumiały;	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
D.S5	właściwego określenia priorytetów działań służących realizacji zadania.	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-

Objaśnienia używanych symboli:

1.Uniwersalne charakterystyki poziomów PRK (pierwszego stopnia):

P = poziom PRK (6, 7)

U = charakterystyka uniwersalna

W = wiedza

U = umiejętności

K = kompetencje społeczne

Przykłady:

P6U_W = poziom 6 PRK, charakterystyka uniwersalna, wiedza

„Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi. Absolwent zna i rozumie różnorodne, złożone uwarunkowania prowadzonej działalności.”

P7U_W = poziom 7 PRK, charakterystyka uniwersalna, wiedza

„Absolwent zna i rozumie w pogłębiony sposób wybrane fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, także w powiązaniu z innymi dziedzinami. Absolwent zna i rozumie różnorodne, złożone uwarunkowania i aksjologiczny kontekst prowadzonej działalności.”

2.Charakterystyki poziomów PRK typowe dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego (drugiego stopnia):

P = poziom PRK (6, 7)

S = charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego

W = wiedza

G = głębia i zakres

K = kontekst

U = umiejętności

W = wykorzystanie wiedzy

K = komunikowanie się

O = organizacja pracy

U = uczenie się

K = kompetencje społeczne

K = krytyczna ocena

O = odpowiedzialność

R = rola zawodowa

Przykłady:

P6S_WG = poziom 6 PRK, charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego, wiedza- głębia i zakres

„Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem”

P7S_WG = poziom 7 PRK, charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego, wiedza - głębia i zakres

„Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem”. Absolwent zna i rozumie główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych do których jest przyporządkowany kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim.”

3.W przypadku braku Kodu składnika opisu należy wprowadzić poziomą kreskę.

Objaśnienia symboli efektów uczenia się zgodnych ze standardem kształcenia dla kierunku Architektura (na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu Architekta, Dz.U. z 2019 r., poz. 1359)

OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ:

O.W – ogólne efekty uczenia się w zakresie wiedzy przekazywanej

O.U – ogólne efekty uczenia się w zakresie nabywanych umiejętności
O.S– ogólne efekty uczenia się w zakresie zdobywanych kompetencji społecznych

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA:

A.W – efekty uczenia się w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
B.W – efekty uczenia się w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
C.W – efekty uczenia się w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: C. Zajęcia uzupełniające
D.W – efekty uczenia się w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

A.U – efekty uczenia się w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
B.U – efekty uczenia się w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
C.U – efekty uczenia się w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: C. Zajęcia uzupełniające
D.U – efekty uczenia się w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

A.S – efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
B.S – efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
D.S – efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

¹ W przypadku więcej niż jednej dziedziny nauki/sztuki lub dyscypliny naukowej/artystycznej należy wpisać wszystkie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. z 2018 r. poz.1818).

² Należy podać właściwy poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji, zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. z 2018 r. poz.2153, z późn. zm.).

³ Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, właściwe dla danego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.

⁴ Wszystkie charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 r. poz. 2218) - część I.

⁵ Część III - charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich (rozwiniecie opisów zawartych w części I) opisane w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Specjalność: bez specjalności

Poziom studiów: II

Profil studiów: ogólnoakademicki

Kod kierunku:

Obowiązuje od roku akademickiego 2020/2021

[illegible]

	Liczba godzin RAZEM	W	C	L	K	P	S	ECTS	Egz	W	C	L	K	P	S	ECTS	Egz	W	C	L	K	P	S	ECTS	Egz	W	C	L	K	P	S	ECTS	Egz	
II.A.1																																		
Projektowanie	345	0	0	0	0	345	0	22	0	0	0	0	0	135	0	8	0	0	0	0	0	210	0	14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
II.A.2																																		
Projektowanie	195	0	0	0	0	195	0	13	1	0	0	0	0	135	0	7,5	0	0	0	0	0	60	0	5,5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
II.B.1 Kontekst projektowania	285	225	0	15	0	0	45	16	6	90	0	0	0	0	15	6	4	75	0	15	0	0	30	6	2	60	0	0	0	0	0	0	4	0
II.B.2 Kontekst projektowania	95	95	0	0	0	0	0	5	1	75	0	0	0	0	0	4	0	20	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
II.B.3 Kontekst projektowania	105	30	0	45	0	0	30	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	0	45	0	0	0	3,5	0	0	0	0	0	0	30	2,5	0	0
II.C. Zajęcia uzupełniające	165	30	30	0	0	0	105	7,5	0	0	30	0	0	0	90	4,5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	15	3	0	0
II.D. Dyplom	100	0	0	0	0	100	0	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	100	0	20	0	0	0
Razem:	1290	380	30	60	0	640	180	90	8	165	30	0	0	270	105	30	4	125	0	60	0	270	30	30	4	90	0	0	0	100	45	30	0	0

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	A.1 – PROJEKTOWANIE Projektowanie architektoniczne i urbanistyczne
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Blok projektowy A1 – architektoniczno-urbanistyczny stanowi podstawowy trzon kształcenia na II stopniu studiów na kierunku Architektura. Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **A1 – Projektowanie** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

A.W1-II projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;

A.W2-II projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;

A.W4-II zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;

A.W5-II zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;

A.W6-II zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;

A.W7-II podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;

A.W8-II interdyscyplinarny charakter projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę integracji wiedzy z innych dziedzin, a także jej zastosowania w procesie projektowania we współpracy ze specjalistami z tych dziedzin.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

A.U1-II zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;

A.U2-II zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;

A.U4-II dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;

A.U5-II ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;

A.U7-II dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;

A.U8-II myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

A.U9-II integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;

A.U10-II porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U11-II pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;

A.U12-II oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;

A.U13-II formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z sproblemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U14-II wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;

A.U15-II wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

A.S1-II efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;

A.S2-II publicznych wystąpień i prezentacji;

A.S3-II podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;

A.S4-II brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/ liczba godz.	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne I	1	6,5	z	p/120	180
Projektowanie architektoniczno-budowlane, moduł: Budownictwo ogólne II	1	1,5	z	p/15	30
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne II	2	7	z	p/120	190
Projektowanie architektoniczno-budowlane, moduł: Konstrukcje budowlane	2	2,5	z	p/30	75
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne w obszarach dziedzictwa kulturowego	2	4,5	z	p/60	120

Treści programowe:

PRZEDMIOT	TEMATYKA ZAJĘĆ
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne I	<u>ROK 1, sem. 1</u> PROJEKT 01 ZESPÓŁ W ZABUDOWIE ŚRÓDMIEJSKIEJ <i>Uwagi: Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne I zintegrowane z Projektowaniem architektoniczno-budowlanym – moduł: budownictwo ogólne II. Podstawy teoretyczne w ramach Teorii projektowania architektoniczno-urbanistycznego I i Zaawansowanych aspektów technicznych: inżynieria miasta.</i> <u>Tematyka:</u> ZESPÓŁ W ZABUDOWIE ŚRÓDMIEJSKIEJ Problematyka może być nieznacznie modyfikowana, w zależności od zespołu prowadzących. W ramach <u>Instytutu Projektowania Urbanistycznego</u> program merytoryczny kursu obejmuje problematykę architektoniczną i urbanistyczną związaną z kształtowaniem współczesnego środowiska zamieszkania w obszarach śródmiejskich. Przedmiotem opracowania projektowego w ramach kursu jest przestrzenna i programowa koncepcja urbanistyczna zespołu wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącymi funkcjami usługowymi w kontekście przestrzennym, funkcjonalnym i kulturowym istniejącego miejskiego zainwestowania, na terenach rozwojowych miasta lub na terenach zdegradowanych, poddanych procesom transformacji. Podstawą do sformułowania programu użytkowego dla obszaru opracowania oraz określenia relacji przestrzennych i funkcjonalnych z najbliższym otoczeniem jest analiza uwarunkowań lokalizacyjnych obszaru analiza urbanistyczna, obejmująca teren opracowania i najbliższe otoczenie stanowiące strefę wzajemnych oddziaływań. Koncepcja urbanistyczna zobowiązuje do zapewnienia właściwych relacji obszaru objętego opracowaniem z miastem i terenami otaczającymi, w tym powiązań komunikacyjnych, funkcjonalnych i przestrzennych, sformułowania kompozycji zabudowy mieszkaniowej oraz wynikającej z programu funkcjonalnego towarzyszącej zabudowy usługowej (szkoły, przedszkola, obiekty i urządzenia służby zdrowia, łączności, kultury, administracji, usługi komercyjne i inne), układu komunikacji kołowej, rowerowej i pieszej, urządzenia rekreacji i sportu, kompozycję zieleni wysokiej. Proponowane bloki tematyczne opracowania: • Blok tematyczny 1 - "Analiza urbanistyczna". Zadanie: Dla wybranej lokalizacji w mieście przeprowadzić analizę identyfikującą jej mocne strony, dające przywileje i szanse oraz słabe strony, niosące ewentualne zagrożenia. Praca w zespołach dwu-osobowych. Zakres opracowania: zapisać w formie schematów: powiązania programowe oraz komunikacyjne z miastem i sąsiedztwem; skale i charakter miejsca oraz rodzaj pożądanych aktywności społecznych. Sformułować wytyczne programowo-projektowe dla zespołu mieszkaniowego średniej wielkości pozwalające na wariantowe rozwiązanie. • Blok tematyczny 2 - "Wariantowa koncepcja urbanistyczna". Zadanie: zbudować koncepcję urbanistyczną opierającą się na wytycznych projektowych sformułowanych na etapie analizy urbanistycznej zgodnie z wybranym wariantem. Praca indywidualna. Zakres opracowania: Plan zespołu w skali 1:2000 (1:1000) + model oraz schematy: kompozycyjny, komunikacyjny, gradacji przestrzeni od publicznych do prywatnych oraz schemat zagospodarowania zieleni. Opis projektu zawierający esej

	problemowy dotyczący współczesnych tendencji kształtowania zabudowy mieszkaniowej oraz opis koncepcji urbanistycznej. • Blok tematyczny 3 - "Koncepcja architektoniczna". Zadanie: Zaprezentować koncepcję architektoniczną charakterystycznego dla przyjętej koncepcji urbanistycznej wielorodzinnego budynku mieszkaniowego i jego otoczenia. Praca indywidualna. Zakres opracowania: Rzuty wszystkich kondygnacji, przekroje, elewacje - skala 1:200; wybrany fragment zespołu - skala 1:500; wizualizacje. Opis projektu wyjaśniający intencje koncepcyjne w skali architektonicznej oraz podstawowe rozwiązania techniczne i materiałowe. • Blok tematyczny 4 - "Wypracowanie koncepcji wynikowej". Optymalizacja wariantu 1 i 2 oraz zbudowanie spójnej koncepcji wynikowej. Ponowna praca w zespole dwu-osobowym. Zakres opracowania: plan zespołu - skala 1:2000 (1:1000) + model. Problematyka realizowania przedmiotu w ramach Instytutu Projektowania Architektonicznego, Dr hab. inż. arch. Tomasz Kozłowski, prof. PK, • Przedmiotem nauczania jest projektowanie architektoniczno-urbanistyczne architektury mieszkaniowej w zakresie: podstaw kształtowania zespołu domów wielorodzinnych, o podstawowej funkcji mieszkaniowej, w określonych warunkach przestrzennych miasta, rozwiązań funkcjonalnych – mieszkania, domu wielorodzinnego, jego otoczenia i zespołu zabudowy mieszkaniowej; kompozycji architektonicznej domu wielorodzinnego w mieście; metody projektowania; zastosowania rozwiązań technicznych w skali architektonicznej i urbanistycznej; prezentacji i opracowania projektu architektonicznego i urbanistycznego; teoretycznego uzasadnienia koncepcji urbanistycznej i architektonicznej oraz opisu technicznego projektu. • Zadaniem ćwiczenia semestralnego jest zaprojektowanie zespołu wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej na wskazanej lokalizacji w Krakowie wraz z częścią usługową i rekreacyjną. Przyjęcie jako podstawy kompozycji miasta elementów: kwartału zabudowy, ulicy, placu, parku; Praca na wyznaczonej, modularnej siatce urbanistycznej; Zaprojektowanie kompozycji budynków mieszkalnych w dowolnym systemie zabudowy; Zaproponowanie kompozycji budynków usługowych. Zaprojektowanie budynku, domu mieszkalnego, wybranego elementu kompozycji urbanistycznej; Zaprojektowanie otoczenia budynków – dojść i dojazdów, dziedzińca, ogrodu. Zaprojektowanie 3 typów mieszkań. Dr hab. inż. arch. Marcin Charciarek, prof. PK, temat: <i>Miasto-ogród – geometria i natura. Sztuka budowy miasta.</i> • Wykształcenie umiejętności w zakresie definiowania architektury w przestrzeni miasta, zasadniczych kierunków dominujących w kształtowaniu architektury współczesnego miasta. Wykształcenie umiejętności w zakresie kompozycji architektoniczno-urbanistycznej: współczesnych idei zasad kształtowania struktury przestrzennej współczesnego miasta oraz zrównoważonego rozwoju; współczesnych idei i zasad kształtowania relacji funkcjonalno-przestrzennych we współczesnym zespole mieszkaniowym; kontekstów przestrzennych, kulturowych, przyrodniczych, motywacji i pretekstów dla kształtowania wzajemnych relacji przestrzeni miejskich ze szczególnym uwzględnieniem architektury mieszkaniowej. • Wykształcenie umiejętności w zakresie architektury mieszkaniowej: współczesnych idei i zasad projektowania zespołów architektury mieszkaniowej wielorodzinnej; idei i zasad komponowania przestrzeni współczesnego mieszkania. Wykształcenie umiejętności w zakresie zasad prawidłowego projektowania funkcji i wzajemnych relacji elementów kompozycji zespołów architektury mieszkaniowej (przestrzeni publicznych, pół-publicznych, prywatnych, komunikacji, rekreacji, zieleni) z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa. Całość założenia urbanistycznego należy uzupełnić o stosowną dla zabudowy funkcję
--	--

	towarzyszącą (usługi, rekreacja, komunikacja). Analiza miejsca i odniesienia przestrzenne mają służyć poszukiwaniu i wskazaniu rozwiązania modelowego.
Projektowanie architektoniczno-budowlane, moduł: Budownictwo ogólne - II	<u>ROK 1, sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach <u>Zaawansowanych aspektów technicznych związanych z projektowaniem – budownictwo ogólne II.</u></i> <i>Projekt zintegrowany z <u>Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym I</u> – PROJEKT 01.</i> <u>Tematyka:</u> Ćwiczenie projektowe prowadzone w procesie integracji z częścią teoretyczną i zintegrowane z częścią projektową Projektowania architektoniczno-urbanistycznego I. Zagadnienia związane z częścią ćwiczeń realizowane w formie konsultacji i rozwijania problematyki projektowej.
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne II	<u>ROK 1, sem. 2</u> PROJEKT 03 <i>Uwagi: <u>Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne II zintegrowane Projektowaniem architektoniczno-budowlanym – moduł: konstrukcje budowlane.</u></i> <i>Podstawy teoretyczne w ramach <u>Teorii projektowania architektoniczno-urbanistycznego II.</u></i> <i>Warsztat projektowy (wspomagający): <u>Integracja procesów projektowania: Techniki komputerowe BIM.</u></i> <u>Tematyka:</u> Ćwiczenia z projektowania architektury użyteczności publicznej są realizowane w zespołach tematycznych: • Architektura sportu i rekreacji; • Architektura użyteczności publicznej; • Architektura społeczno-usługowa; • Architektura miejsc pracy, budynków biurowych i zespołów wielofunkcyjnych. Ćwiczenie projektowe polegające na zaprojektowaniu przez studenta budynku użyteczności publicznej o najwyższym stopniu skomplikowania funkcjonalnego oraz konstrukcyjnego co wymusza na studentach zweryfikowania swojej dotychczasowej wiedzy. Ponieważ jest to ostatni projekt kursowy przed dyplomem, skala i zakres trudność zarówno układu przestrzennego jak i konstrukcji obiektu powinien być adekwatny do wiedzy jaką na tym etapie kształcenia powinien dysponować student. Do dyspozycji studenta jest materiał wyjściowy w postaci mapy syt-wys w skali dostosowanej do wielkości działki i obiektu, program funkcjonalny oraz wytyczne z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Lokalizacja działki wg uznania prowadzącego przedmiot. Projekt zagospodarowania –obejmuje lokalizację budynku w rzucie dachu, dojścia piesze i dojazd kołowy dla użytkowników oraz dojazd gospodarczy, miejsca parkingowe, manewrowe itp. Przyłącza zewnętrzne w zakresie przewidywanej infrastruktury w projektowanym budynku. Projektowaną geometrie ukształtowania terenu, wraz z niezbędnymi kotami wysokości dla terenu i budynku. Zagospodarowanie działki ma spełniać przepisy zawarte w Warunkach technicznych jakim powinien odpowiadać budynki i ich usytuowani, oraz

	dotyczące dróg pożarowych i zaopatrzenia w wodę zawartych w Dz.U.2009.124.1030. Projekt wykonany w skali 1:200 lub w wypadku dużych obiektów halowych 1:400. Zawiera następujące rysunki w skali jak podano wyżej: rzuty wszystkich kondygnacji, dwa przekroje, 5 elewacji z uwzględnieniem odwodnienia dachu/stropodachu, detal prze ścianę zewnętrzną 1:20, perspektywę odrębną oraz wizualizacje i aksonometrie przedstawiającą bryłę w zastanym kontekście architektonicznym/przyrodniczym. Projekt oprócz rozwiązania programu funkcjonalnego powinien zawierać czytelne rozwiązania techniczne w zakresie konstrukcji budynku oraz infrastruktury technicznej, a także proponowane w opisie lub w projekcie rozwiązania proekologiczne.
Projektowanie architektoniczno-budowlane, moduł: konstrukcje budowlane	<u>ROK 1, sem. 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach <u>Konstrukcji budowlanych</u>. Projekt zintegrowany z <u>Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym II</u>; PROJEKT 03 z <u>Projektowaniem architektoniczno-urbanistyczne w obszarach dziedzictwa kulturowego</u> oraz z <u>Projektowaniem konserwatorskim i Projektowaniem konserwatorskim: Moduł Archeologia</u> PROJEKT 04</i> <u>Tematyka:</u> Ćwiczenie projektowe prowadzone w procesie integracji z częścią teoretyczną i zintegrowane z częścią projektową Projektowania architektoniczno-urbanistycznego II oraz Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym w obszarach dziedzictwa kulturowego i Projektowaniem konserwatorskim wraz z modułem archeologia. Zagadnienia związane z częścią ćwiczeń realizowane w formie konsultacji i rozwijania problematyki projektowej.
Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne w obszarach dziedzictwa	<u>ROK 1, sem. 2</u> PROJEKT 04 <i>Uwagi: <u>Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne w obszarach dziedzictwa kulturowego zintegrowane z Projektowaniem konserwatorskim i Projektowaniem konserwatorskim: Moduł Archeologia</u>. Konsultacje w ramach <u>Projektowania architektoniczno-budowlanego – moduł: konstrukcje budowlane</u>. <u>Warsztat projektowy (wspomagający): Ochrona dziedzictwa architektury i urbanistyki – identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań; Integracja procesów projektowania: Techniki komputerowe BIM. Podstawy teoretyczne Teoria konserwacji zabytków i rewaloryzacji.</u></i> <u>Tematyka:</u> Zintegrowane przedmioty projektowe mają na celu zgromadzenie niezbędnej wiedzy i nabycie umiejętności, potrzebnych do wykonywania projektów architektonicznych i urbanistycznych, uwzględniających wartości dziedzictwa kulturowego w szeroko rozumianym kontekście zabytkowym. Zajęcia przygotowują do świadomego i pełnego rozpoznania wartości zabytkowych (materialnych i niematerialnych), przynależnych obszarom i obiektom historycznym, będącym tematem projektu. W oparciu o dostępne badania oraz w wyniku analizy zgromadzonych materiałów archiwalnych, przedmiot ma w efekcie pozwolić na sformułowanie wytycznych konserwatorskich do projektowania, uwzględniających te wartości i wynikające z nich ograniczenia, a także opracowanie wstępnej koncepcji projektowej.

Metody dydaktyczne:

Ćwiczenia projektowe, praca na makiecie, szkice i rysunki koncepcyjne i architektoniczne, rysunek komputerowy, esej, dyskusja, konsultacje, prezentacje i obrony projektu, praca indywidualna i w grupach.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć A1 sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy kłauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas procesu projektowania i bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/21
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	A.2 – PROJEKTOWANIE Projektowanie konserwatorskie, planowanie przestrzenne i projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Blok projektowy A2 – konserwatorskie, planowanie przestrzenne i projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych stanowi uzupełnienie zajęć z Projektowania A1. Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **A2 – Projektowanie** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

A.W2-II projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;

A.W3-II planowanie przestrzenne oraz narzędzia polityki przestrzennej;

A.W4-II zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;

A.W5-II zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w

architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;

A.W6-II zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;

A.W7-II podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

A.U1-II zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;

A.U2-II zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;

A.U3-II sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej;

A.U4-II dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;

A.U5-II ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;

A.U6-II opracować konserwatorską koncepcję projektową przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne;

A.U7-II dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;

A.U8-II myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

A.U9-II integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;

A.U10-II porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U11-II pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;

A.U12-II oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;

A.U13-II formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U15-II wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

A.S1-II efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;

A.S2-II publicznych wystąpień i prezentacji;

A.S3-II podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;

A.S4-II brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Planowanie przestrzenne i regionalne	1	6,5	z	p/120	180
Projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych: ochrona miejskich zespołów zabytkowych	1	1	z	p/15	30
Projektowanie konserwatorskie	2	4	E	p/45	100
Projektowanie konserwatorskie: moduł archeologia	2	1,5	z	p/15	40

Treści programowe :

Przedmiot	Tematyka zajęć
Planowanie przestrzenne i regionalne	<u>ROK 1, sem. 1</u> PROJEKT 02 <i>Uwagi: Planowanie przestrzenne i regionalne zintegrowane z Projektowaniem specjalistycznym wynikającym z uwarunkowań lokalnych: ochrona miejskich zespołów zabytkowych.</i> <i>Podstawy teoretyczne w ramach wykładów z Teorii i zasad projektowania miast i planowania przestrzennego i Planowania regionalnego a także z zaawansowanymi aspektami technicznymi: <u>Inżynieria miasta</u>.</i> <u>Tematyka:</u> • Studia do projektu: związki regionalne opracowywanego miasta lub fragmentu metropolitalnego z jego otoczeniem oraz jego aktualna sytuacja planistyczna - rozpoznanie stanu istniejącego w skali regionalnej oraz

	planów zagospodarowania województwa oraz dokumentów planistycznych wykonywanych na poziomie gminy. • Studia do projektu uwarunkowania lokalne: analiza stanu istniejącego w zakresie: środowiska przyrodniczego i kulturowego, infrastruktury technicznej i transportowej. Określenie głównych problemów przestrzennych a także ze sfery społecznej i gospodarczej możliwych do rozwiązania w projekcie. • Diagnoza stanu istniejącego synteza uwarunkowań rozwoju i założenia programowo- przestrzenne. • Szkic koncepcyjny – szkicowe przedstawienie rozwoju wskazujące na kierunki przestrzenne rozwoju oraz podstawowe funkcje. (Może być rozwiązanie wariantowe) Schemat funkcjonalno-przestrzenny przedstawiający ideę integracji przestrzeni miejskiej- główne komponenty układu. • Wskazanie głównych elementów struktury przestrzennej. Na tym tle wskazanie terenów o szczególnym znaczeniu dla miasta (centra usługowe, koncentracje nowych miejsc pracy itp., które wymagają szczegółowego opracowania jako obszar miejscowego planu. • Zagadnienia infrastruktury transportowej - powiązania zewnętrzne i kształtowanie układu wewnętrznego. • Konkretyzacja przyjętej koncepcji przestrzennej rozwiązywanie zadań dla indywidualnie przyjętych tematów- rozmieszczenie terenów o różnych sposobach użytkowania i zagospodarowania- wzajemne relacje pomiędzy proponowanymi funkcjami. • Konkretyzacja przyjętej koncepcji przestrzennej rozwiązywanie zadań dla indywidualnie przyjętych tematów- powiązania terenów zróżnicowanych funkcjonalnie z sieciami transportowymi, dostępność komunikacyjna (indywidualna, piesza, rowerowa, transport zbiorowy. Rozmieszczenie elementów infrastruktury technicznej. • Konkretyzacja przyjętej koncepcji przestrzennej rozwiązywanie zadań dla indywidualnie przyjętych tematów- komponowanie przestrzeni miejskiej, integrowanie przestrzeni publicznych- regulacje w zakresie gabarytów zabudowy, linii zabudowy, głównych komponent. • Zasady przekształceń struktury przestrzennej zakres działań. Zapis ustaleń projektu-planu miejscowego i fragmentu planu regionalnego: wskaźniki, standardy, schematy. Prezentacja projektu referowanie pracy.
Projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych: ochrona miejskich zespołów zabytkowych	<u>ROK 1, sem. 1</u> <i>Uwagi: <u>Projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych: ochrona miejskich zespołów zabytkowych</u> zintegrowane z <u>Planowaniem przestrzennym i regionalnym</u> PROJEKT 02</i> <i>Związane z problematyką <u>Teorii konserwacji zabytków i rewaloryzacji.</u></i> <u>Tematyka:</u> Celem przedmiotu jest przekazanie studentom niezbędnej wiedzy dotyczącej wartości zabytkowych miasta historycznego oraz zasad ochrony tych wartości. Do wymagań wstępnych w ramach przedmiotu należy zaliczyć podstawową wiedzę z kursów: historia architektury, historia urbanistyki oraz ochrona zabytków. Treści programowe przedmiotu obejmują problematykę typów i form wybranych zabytkowych układów urbanistycznych we współczesnej przestrzeni małego miasta historycznego; trójwymiarowych elementów konstytutywnych miasta zabytkowego (charakterystyka, ocena wartości); historycznej kartografia jako jednego z elementów wyjściowych do oceny wartości kulturowych historycznych zespołów urbanistycznych oraz waloryzacji wartości kulturowych historycznych elementów i zespołów urbanistycznych. W ramach przedmiotu studenci nabywają umiejętność określania zasad i metod ochrony zabytkowych układów urbanistycznych.

Projektowanie konserwatorskie	<u>ROK 1, sem. 2</u> PROJEKT 04 <i>Uwagi: <u>Projektowanie konserwatorskie zintegrowane z Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym w obszarach dziedzictwa kulturowego i Projektowaniem konserwatorskim: Moduł Archeologia.</u></i> <i>Podstawy teoretyczne w ramach: <u>Teorii konserwacji zabytków i rewaloryzacji, Warsztat projektowy (wspomagający): Ochrona dziedzictwa architektury i urbanistyki – identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań; Konsultacje wizualne: Integracja procesów projektowania: Techniki komputerowe BIM; Konsultacje z przedmiotu Projektowanie architektoniczno-budowlane – moduł: konstrukcje budowlane.</u></i> <u>Tematyka:</u> Zajęcia prowadzą do sporządzenia kompletnego projektu architektonicznego, który z jednej strony uwzględni zgodne z opracowanymi wytycznymi konserwatorskimi i wstępną koncepcją przekształcenia obszaru lub/i obiektu zabytkowego, a z drugiej strony przedstawi propozycję dopuszczalnej współczesnej interwencji architektonicznej, szanującej, ale i wzbogacającej historyczny kontekst. Przedmiotem projektów są istniejące obiekty lub zespoły zabytkowe, w których obecne są problemy związane z adaptacją zabytku do nowej funkcji oraz konieczne przekształcenia, tak w skali architektonicznej, jak i urbanistycznej. Przedmiot jest zintegrowany z "Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym w obszarach zabytkowych" i "Projektowaniem konserwatorskim: moduł archeologia". Podstawy teoretyczne dostępne są w ramach przedmiotu "Teoria konserwacji zabytków i rewaloryzacji".
Projektowanie konserwatorskie: moduł archeologia	<u>ROK 1, sem. 2</u> <i>Uwagi: <u>Projektowanie konserwatorskie: Moduł Archeologia zintegrowane z Projektowaniem konserwatorskim i z Projektowaniem architektoniczno-urbanistycznym w obszarach dziedzictwa kulturowego</u> PROJEKT 04.</i> <i>Podstawy teoretyczne w ramach: <u>Teorii konserwacji zabytków i rewaloryzacji, Warsztat projektowy (wspomagający): Ochrona dziedzictwa architektury i urbanistyki – identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań; Konsultacje wizualne: Integracja procesów projektowania: Techniki komputerowe BIM; Konsultacje z przedmiotu Projektowanie architektoniczno-budowlane – moduł: konstrukcje budowlane.</u></i> <u>Tematyka:</u> Zajęcia mają za zadanie przybliżyć istotną rolę badań archeologicznych w procesie poprzedzającym prace projektowe, a także zwrócić uwagę na ten rodzaj projektowania architektoniczno-urbanistycznego, który uwzględnia rosnącą potrzebę udostępniania relikwów architektury oraz dziedzictwa archeologicznego, jako jednego z elementów zrównoważonego rozwoju lokalnych społeczności, z uwzględnieniem specyfiki problematyki konserwatorskiej przy działaniach projektowych w obszarze dziedzictwa archeologicznego.

Metody dydaktyczne:

Ćwiczenia projektowe, szkice i rysunki koncepcyjne i architektoniczne, rysunek komputerowy, esej, dyskusja, konsultacje, prezentacje i obrony projektu, praca indywidualna i w grupach

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć A2 sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy klauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas procesu projektowania i bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	B.1 – KONTEKST PROJEKTOWANIA Teoria i historia architektury i urbanistyki, ochrona dziedzictwa, kulturoznawstwo, archeologia i teoria konserwatorstwa, prawo w procesie inwestycyjnym, etyka zawodu, ergonomia
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **B1 – Kontekst projektowania** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

B.W1-II zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

B.W2-II historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

B.W3-II rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;

B.W4-II zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do

rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;

B.W6-II przepisy techniczno-budowlane;

B.W7-II teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;

B.W8-II sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;

B.W9-II podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

B.U1-II integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;

B.U2-II dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;

B.U3-II dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;

B.U4-II formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;

B.U7-II odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.S1-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;

B.S2-II rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego I	1	1	E	w/15	25
Teoria i zasady projektowania miast i planowania przestrzennego	1	2	E	w/30 s/15	60
Planowanie regionalne	1	1	E	w/15	25
Historia urbanistyki współczesnej	1	1	E	w/15	25

Teoria konserwacji zabytków i rewaloryzacji	1	1	z	w/15	25
Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego II	2	1	E	w/15	25
Archeologia (archeotektura)	2	1,5	z	w/30	45
Negocjacje, prawo w procesie inwestycyjnym, praktyczne aspekty wykonywania zawodu architekta	2	2	z	w/15 s/15 l/15	60
Historia architektury	2	1,5	E	w/15 s/15	45
Etyka zawodu architekta, proces inwestycyjny	3	1	z	w/15	25
Kulturoznawstwo	3	1	z	w/15	25
Ekologia, ochrona środowiska	3	1	z	w/15	25
Architektura krajobrazu	3	1	z	w/15	25

Treści programowe :

PRZEDMIOT	TEMATYKA ZAJĘĆ
Teoria projektowania wstępnego architektoniczno-urbanistycznego I	<u>ROK 1 sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla Projektowania architektoniczno-urbanistycznego I</i> <u>Tematyka wykładów może być zróżnicowana w zależności od prowadzącego.</u> Problematyka dotyczy m.in. następujących zagadnień (Prof. dr hab. inż. arch. G. Schneider-Skalska): • Rola i miejsce obszarów mieszkaniowych w strukturze urbanistycznej miasta. Cechy, specyfika i jakość współczesnego środowiska mieszkaniowego. Obszary mieszkaniowe w projektowaniu zrównoważonym. Rola elementów przyrodniczych w kształtowaniu obszarów mieszkaniowych. • Współczesne tendencje w kształtowaniu obszarów/osiedli/zespołów wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej. Planowanie, projektowanie osiedli/zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej - tendencje, zasady i wskaźniki. Układy urbanistyczne i typologia współczesnej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na przykładach europejskich. • Struktura współczesnego osiedla/zespołu mieszkaniowego- zasady kształtowania przestrzeni od przestrzeni prywatnej do publicznej. Zasady projektowania zrównoważonego w skali osiedla/zespołu - przykłady zagraniczne i polskie • Komfort w środowisku mieszkaniowym. Zasady kompozycji w obszarach mieszkaniowych. Ciąg pieszy, ulica i plac - rola i zadania w zespole mieszkaniowym Elementy kompozycji architektonicznej, zasady kształtowania struktury obiektu i zespołu mieszkaniowego. Kształtowanie bryły i detalu architektonicznego oraz otoczenia budynku. • Zasady kształtowania mieszkania, strefy funkcjonalne, estetyka wnętrz, ergonomia mieszkania. Oczekiwania mieszkańców w zakresie komfortu fizycznego i psychicznego. Kształtowanie mieszkania i zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

	• Procesy zachodzące współcześnie w obszarach mieszkaniowych: rozwój, przekształcenia, rewitalizacja. Badania potrzeb oraz oceny jakości. Partycypacja społeczna. Problematyka dotyczy m.in. (dr hab. inż. arch. M. Charciarek, prof. PK): Wykłady w ramach tematu: <i>Miasto ogród. Sztuka budowy miasta</i>. 1. <i>Sztuka budowy miasta. Przykłady i wzorce</i>; 2. <i>Miasto elementarne – miasto idealne – miasto geometryczne</i>; 3. <i>Miasta ogrody dziś</i>; 4. <i>Kwartály zabudowy</i>; 5. <i>Typy zabudowy mieszkaniowej – systemy funkcjonalne</i>; 6. <i>Miasta utopijne</i>; 7. <i>Miejsce - Warunki techniczne – Zagospodarowanie terenu</i>; 8. <i>Funkcja - Warunki techniczne – Budynki i pomieszczenia</i>; 9. <i>Funkcja - Warunki techniczne – Warunki p.poż.</i>; 10. <i>Architektura współczesnych zespołów mieszkaniowych</i>; 11. <i>Architektura betonowa - rola materii w kreowaniu przestrzeni mieszkalnej</i>; 12. <i>Perspektywa miasta</i>; 13. <i>Aporie architektury</i>; 14. <i>Kontekst przestrzenny, kontekst architektoniczny, kontekst urbanistyczny</i>; 15. <i>Detal budowlany w architekturze mieszkaniowej – rozwiązania materiałowe</i>.
Teoria i zasady projektowania miast i planowania przestrzennego	ROK 1 sem. 1 Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla Planowania przestrzennego i regionalnego <u>Zakres teorii i zasad projektowania miast:</u> • Definicja miasta, podstawowe elementy definiujące przestrzeń miejską. • Przyczyny oraz mechanizmy historycznego i współczesnego rozwoju miast. • Struktura miasta jako materialny zapis jego dziejów. Ewolucja zasad rozwoju miast w Europie i Polsce. • Rodzaje miast. Podział miasta ze względu na liczbę jego mieszkańców. • Wpływ funkcji i czynników kompozycyjnych na kształt struktury miejskiej. Idea miasta tradycyjnego we współczesnych realizacjach miast europejskich. • Problemy społeczności miejskiej. Potrzeby, preferencje i aspiracje mieszkańców miast w odniesieniu do struktury społecznej. • Współczesne problemy miast: społeczne, ekonomiczne, funkcjonalne, ekologiczne i kompozycyjne. Prawna podstawa tworzenia i przebudowy miast w Polsce i innych krajach. • Podstawowe pojęcia urbanistyki; ważniejsze idee i teorie urbanistyczne; • Projektowanie miasta a naukowa i zawodowa tożsamość urbanistyki: zakres dyscypliny; zadania i metodologia urbanistyki w świetle architektury miasta Aldo Rossiego; forma urbanistyczna a obserwator i twórca; zagadnienia psychologii środowiska; percepcja wizualna, ważniejsze pojęcia artystycznych aspektów warsztatu urbanisty: odczytywanie i interpretowanie formy, strona emocjonalna / wzruszeniowa; kreacja, ekspresja; kryteria oceny; problemy wizualizacji formy urbanistycznej; problemy wizualizacji formy urbanistycznej; • Studiowanie formy miejskiej; podstawowe tworzywo kompozycji urbanistycznej (ulice, place, parki i inne przestrzenie publiczne; kwartály; pasaże i galerie, węzły zintegrowanego transportu oraz inne typy współczesnych przestrzeni publicznych); podstawowe kryteria oceny zmian w przestrzeni urbanistycznej; pojęcie ładu przestrzennego w urbanistyce. Tożsamość i uwarunkowania budowy miast. • Doktryny urbanistyczne. (Cz. I): Modernizm w urbanistyce: źródła/ geneza i i nury urbanistyki modernizmu; CIAM 1928 1956; Le Corbusier wielki kodyfikator urbanistycznej doktryny modernizmu; (Cz. II): przełom w urbanistyce w II poł XX w. I u progu XXI w: ważniejsze teorie urbanistyczne II poł XX w (K. Lynch); • A. Rossi, C. Norberg-Schulz; idea zrównoważonego rozwoju; postmodernizm w urbanistyce; Nowa Urbanistyka; klasyczne i awangardowe podejścia do formy i struktury urbanistycznej. Projektowanie miasta w myśl.

	<u>Zakres planowania przestrzennego:</u> • Cele, zasady, zakres i metody opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego w świetle uwarunkowań prawnych. • Problematyka studiów do planów zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem ich zakresu i szczegółowości. • Rola i znaczenie planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego w kształtowaniu przestrzeni miasta lub jego fragmentu, • Funkcja planu zagospodarowania przestrzennego jako podstawy gospodarowania terenami i realizacji inwestycji. • Rola i znaczenie architekta w kreacji projektu planu zagospodarowania przestrzennego oraz potrzeba udziału projektantów innych specjalności w procesie tworzenia opracowań planistycznych. • Zasady realizacji planów zagospodarowania przestrzennego. • Znaczenie dokumentów planistycznych w harmonizowaniu przestrzeni i zapewnieniu ładu przestrzennego. • Rodzaje planów zagospodarowania przestrzennego i ich skala. • Sposób zapisu ustaleń w planach zagospodarowania przestrzennego. • Zasady i rodzaje systemów planowania przestrzennego w wybranych krajach europejskich na tle Polski. • Podstawowe etapy procesu planistycznego na przykładzie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego; faza koncepcyjna; elementy składowe idei projektowej; kwestie warsztatowe dotyczące prezentacji podstawowych założeń koncepcji w formie ideogramu; sieć przestrzeni publicznych jako podstawowy element ideogramu; • Podstawowe etapy procesu planistycznego c. d.: idea projektu a podstawowe cechy środowiska urbanistycznego układów osadniczych zajmujących mocną pozycję konkurencyjną w europejskiej sieci miast - studia przypadków • Planowanie przestrzenne a idea miasta-sieci ; planistyczne konsekwencje ujęć sieciowych w urbanistyce ilustracje na wybranych przykładach zagranicznych i krajowych; • Podstawy prawne planowania przestrzennego w różnych systemach planistycznych - wybrane zagadnienia; Relacje: studium i plan miejscowy problem oceny zgodności - kwestie warsztatowe; kryteria oceny; przesłanki wyznaczania obszarów dla których należy sporządzić MPZP; • Obszary funkcjonalne i miejsca / rejony koncentracji aktywności miejskich jako zagadnienie warsztatowe planowania przestrzennego; • Nowe typy struktur urbanistycznych i techniki zapisywania ustaleń planistycznych dotyczących tych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej; • Zasady zrównoważonej mobilności i zrównoważonej dostępności w planowaniu przestrzennym; • Pojęcie jednostki strukturalnej w urbanistyce - konsekwencje dla techniki zapisu ustaleń planistycznych; • Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wybrane zagadnienia warsztatowe w świetle wymagań ustawowych; • Prezentacja przykładowych projektów planu zagospodarowania przestrzennego w różnych skalach.
Planowanie regionalne	<u>ROK 1 sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Planowania przestrzennego i regionalnego</u></i> <u>Tematyka wykładów obejmuje:</u> • Definicja regionów i ich rodzaje. Czynniki decydujące o odrębności regionalnej; • Problemy integracji europejskiej oraz współpracy regionalnej w zakresie planowania przestrzennego. Nowe rodzaje urbanizacji w skali regionalnej. • Podstawowe problemy rozwoju regionalnego w Polsce. Projekty i realizacje w skali regionalnej w Polsce i na świecie – aglomeracje miejskie, obszary

	urbanizacji, regiony o funkcji rekreacyjnej, obszary uprzywilejowane i chronione. • Wkład polskich architektów i urbanistów w rozwój europejskiej teorii i praktyki planowania regionalnego. • Instrumenty planowania regionalnego w polskim systemie prawnym, na tle systemów planowania przestrzennego innych krajów. • Znaczenie węzłów regionalnych - układów i ciągów infrastruktury technicznej, autostrad, elementów gospodarki wodnej, obszarów chronionych. • Regiony europejskie - przyczyny powstania oraz znaczenie dla rozwoju lokalnego, regionalnego i krajowego.
Historia urbanistyki współczesnej	<u>ROK 1 sem. 1</u> <u>Tematyka:</u> Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z historii urbanistyki XIX, XX wieku oraz ze współczesnymi osiągnięciami urbanistyki XXI wieku. Wykłady przedstawiają zagadnienia dotyczące złożoności uwarunkowań kształtu współczesnej formy urbanistycznej oraz zasad jej kompozycji, ukazują wzajemnie się uzupełniającą rolę działań interdyscyplinarnych dla kształtowania przestrzeni zurbanizowanej a także rolę dzieła architektonicznego, form krajobrazowych oraz uwarunkowań planistycznych w procesie przemian formy zespołów urbanistycznych. Problematyka wykładów obejmuje następujące zagadnienia: • Przestrzeń miasta; • Urbanistyka XIX wieku; • Urbanistyka XX i XXI wieku; • Paryż - na przełomie XX i XXI wieków ; • Urbanistyka Polska; • Relacja architektury i urbanistyki.
Teoria konserwacji zabytków i rewaloryzacji	<u>ROK 1 sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot związany z problematyką <u>Projektowania specjalistycznego wynikającego z uwarunkowań lokalnych: ochrona miejskich zespołów zabytkowych</u> stanowi podstawę teoretyczną dla zajęć projektowych prowadzonych w kolejnym semestrze w zakresie <u>Projektowania Konserwatorskiego</u></i> <u>Tematyka:</u> Przedmiot ma na celu przekazanie podstawowej wiedzy na temat teoretycznych podstaw ochrony dziedzictwa architektury i urbanistyki, aktualnych tendencji i zasad ochrony dziedzictwa, zasad i podstaw prawnych ochrony w kontekście praktyki konserwatorskiej opartej na rozpoznaniu, dokumentacji, identyfikacji i interpretacji dziedzictwa i poszukiwania jego harmonijnej adaptacji do współczesnych potrzeb człowieka. Tematyka wykładów obejmuje genezę zainteresowań społeczeństw własną przeszłością jako źródłem doświadczeń budujących wiedzę niezbędną dla postępu i rozwoju, a także aspekty inspiracji przeszłością dla racjonalnej ochrony dziedzictwa i właściwego kształtowania współczesnej przestrzeni kulturowej. Omawiany jest rozwój doktryn konserwatorskich poczynając od przełomu XVIII/XIX wieku i ich znaczenie dla formowania się nowoczesnej teorii ochrony zabytków (Karta Ateńska, Karta Wenecka), ewolucja pojęcia <i>monument-zabytek</i> architektury i urbanistyki na tle stałej tendencji do rozszerzania obszarów jego ochrony, oraz zagadnienie interpretacji <i>autentyzmu</i> substancji zabytkowej, która w kontekście rewolucyjnej Deklaracji z Nara (1994) doprowadziła do zmiany przedmiotowo rozumianej metodologii ochrony dziedzictwa kulturowego na rzecz podmiotowego i holistycznego podejścia. Wykłady ilustrowane są przykładami kreatywnych rozwiązań technicznych, które wyjaśniają istotę <i>dychotomii</i> pomiędzy konserwatorskim interwencjonizmem i nieinterwencjonizmem oraz priorytet dla zasady <i>primum non nocere</i>.

Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego II	<u>ROK 1 sem. 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Projektowania architektoniczno-urbanistycznego II</u></i> <u>Tematyka:</u> Wykłady z teorii i zasad projektowania dotyczą zagadnień funkcjonalnych, przestrzennych i konstrukcyjnych charakterystycznych dla architektury użyteczności publicznej. Ze względu na bardzo duży zakres prezentowanej wiedzy wykłady prowadzone są odrębnie dla każdej z grup budynków opracowywanych w danym zespole tj odrębnie dla budynków sportowych, odrębnie dla budynków biurowych, użyteczności publicznej i społeczno-usługowych. Odrębne wykłady prowadzone w zespołach tematycznych: • Architektura sportu i rekreacji; • Architektura użyteczności publicznej; • Architektura społeczno-usługowa; • Architektura miejsc pracy, budynków biurowych i zespołów wielofunkcyjnych.
Archeologia (archeotektura)	<u>ROK 1 sem. 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Projektowania konserwatorskiego – moduł: archeologia</u>. Uzupełnia treści programowe z przedmiotu <u>Historia Architektury</u> oraz <u>Ochrona Dziedzictwa Architektury i Urbanistyki- Identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań</u></i> <u>Tematyka:</u> Przedmiot Archeologia ma na celu zapoznanie studenta architektury z problematyką archeologiczną obejmującą zakres zagadnień przydatnych dla architekta projektującego w obszarze dziedzictwa kulturowego w tym dziedzictwa archeologicznego oraz wskazanie niezbędnych działań jakie zobowiązany jest przeprowadzić projektant w/w zakresie. Tematy zajęć teoretycznych obejmują podstawowe definicje, metodologię i historię badań, omawiają początki archeologii jako dyscypliny naukowej, metody ochrony dziedzictwa archeologicznego, w tym krajobrazu kulturowego i przestrzeni historycznej, akty prawne, archeologię architektury, problematykę projektową, w tym zagadnienie kontekstu i problematykę konserwatorską poruszając min. kwestię zastosowania odpowiednich materiałów, bezpiecznego fundamentowania w warstwach kulturowych, zachowania odpowiednich warunków środowiskowych itd. Przedmiot Archeologia jest jednym z kilku przedmiotów teoretycznych dającym podstawy merytoryczne do wykonania projektu konserwatorskiego, poruszającym kluczowe problemy związane z tematyką kreacji architektonicznej w niezwykle delikatnym i nieodnawialnym obszarze dziedzictwa archeologicznego. Dopelnia też treści programowe z przedmiotu Historia Architektury oraz Ochrona Dziedzictwa Architektury i Urbanistyki- Identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań tworząc integralną, merytoryczną całość tematyczną dotyczącą badań architektury historycznej w tym metodami archeologicznymi oraz działań w obszarze dziedzictwa kulturowego w tym jego ochrony. Poszerza obszar wiedzy z tematyki konserwatorskiej.
Negocjacje, prawo w procesie inwestycyjnym, praktyczne aspekty	<u>ROK 1 sem. 2</u> <u>Tematyka:</u> Przedmiot jest wynikiem umowy o współpracy z października 2014 roku pomiędzy MOIA RP i WAPK. Warunkiem prowadzenia przedmiotu jest posiadanie uprawnień do projektowania bez ograniczeń oraz czynne członkostwo w Izbie Architektów. Zapewnia to kontakt studentów z architektami czynnie wykonującymi zawód.

wykonywania zawodu architekta	Cel przedmiotu: Pokazanie praktycznej strony procesu projektowania i powstania budynków we wszystkich fazach od koncepcji do nadzoru oraz zaznajomienie studentów z profesjonalną prezentacją projektów w architekturze na etapie od negocjacji i sporządzania umów z inwestorami i podwykonawcami aż do nadzoru na budowie i odbioru. Zagadnienia: Izba Architektów w Polskim systemie prawnym. Fazy realizacji dokumentacji projektowej. Umowy w projektowaniu architektonicznym. Wycena prac architekta. Kodeks Etyki Zawodowej Architektów. Wybrane zagadnienia z zakresu nieruchomości i ich wpływ na praktykę architektoniczną. Załącznik informujący szczegółowo o tematyce zajęć stanowi „Raport z zajęć”.
Historia architektury	<u>ROK 1 sem. 2</u> <i>Uwagi: Tematyka zajęć pozwala integrować przekazywaną na nich wiedzę z <u>Projektowaniem Konserwatorskim</u> i <u>Projektowaniem Architektoniczno-Urbanistycznym w Obszarach Dziedzictwa Kulturowego</u> oraz z <u>Ochroną Dziedzictwa Architektury i Urbanistyki – Identyfikacją, Dokumentacją i Metodologią Badań</u>.</i> <u>Tematyka:</u> Głównym celem jest przekazanie wiedzy na temat genezy i historycznego rozwoju poszczególnych elementów i detali architektonicznych w zakresie niezbędnym do rozpoznawania stylu w jakim powstawały, a także opanowanie profesjonalnego ich nazewnictwa w oparciu o przeprowadzoną analizę wybranych reprezentatywnych przykładów i charakterystycznych form architektonicznych w kontekście przemian stylowych poszczególnych epok i szerokiego tła kulturowego. Tematem zajęć jest analiza powstania i rozwój historyczny poszczególnych elementów i detali architektonicznych, ich geneza funkcjonalna i konstrukcyjna oraz chronologia przemian ich form i cech stylowych w poszczególnych epokach, aż do czasów obecnych. W ramach cyklu wykładów omawiane są przemiany w czasie różnych typów i form detali architektonicznych oraz pokrywających je dekoracji zgodnie z najnowszym stanem wiedzy i proponowanymi metodami badań tego zagadnienia w ramach historii architektury. Wykład obejmuje także wstęp do problematyki konserwatorskiej detalu architektonicznego. Uzupełnieniem wykładów są seminaria, w czasie których analizuje się wybrane typy i formy detali architektonicznych i utrwała ich profesjonalne nazewnictwo. Zarówno wykłady jak i seminaria mają na celu wyjaśnienie integralności konstrukcji, funkcji i cech estetycznych poszczególnych elementów i detali architektonicznych rozwijanych przez poszczególne epoki stylistyczne. Student doskonaląc warsztat rysunkowy poznaje i jednocześnie analizuje różne typy i formy detali architektonicznych oraz poznaje i utrwała ich profesjonalne nazewnictwo. Metodyka pracy polega na realizacji dwuwymiarowych lub trójwymiarowych rysunków przedstawiających rozwój historyczny wybranych elementów i detali architektonicznych oraz na przygotowaniu ich syntetycznego, merytorycznego opisu.
Etyka zawodu architekta, proces inwestycyjny	<u>ROK 2 sem. 3</u> <u>Tematyka:</u> Wykłady obejmują zagadnienia związane ze specyfiką procesu inwestycyjnego, który stwarza relacje pomiędzy zamawiającym projekt a architektem, pomiędzy architektami i innymi architektami i projektantami, jak również pomiędzy architektami i wykonawcami oraz pracownikami urzędów i organów administracji. Relacje te to podrzędność architekta w stosunku do inwestora ale również współzawodnictwo pomiędzy projektantami, współpraca międzybranżowa i specyficzna nadrzędność autora projektu nad jego wykonawcami. Etyka w dużej mierze reguluje te relacje. Cykl wykładów rozpoczyna omówienie otoczenia prawnego zawodu architekta i jego głównego założenia czyli przynależności do grupy zawodów zaufania publicznego. Następnie wykładany jest problem wstępnych i koncepcyjnych faz projektu, związanych z wyborem projektanta przez inwestora; pojawia się tu

	problem konkursów, konkurencji i rywalizacji, związany z reklamą, promocją i innymi formami propagowania własnej twórczości. Następne wykłady poświęcone są etyce projektowania, czyli odpowiedzialności projektanta za swój utwór. Architektura jako dziedzina nie tylko estetyczna ale też etyczna to zagadnienie podstawowe dla sposobu podejmowania decyzji projektowych w kształtowaniu przestrzeni. Powyższe zagadnienia omawia się głównie na bazie Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów, ale dla pełnego przedstawienia przedmiotu uzupełniono go o problematykę Prawa Autorskiego. Cykl trzech wykładów obejmuje zagadnienia zasad i zakresu prawa autorskiego oraz jego przedmiotu i podmiotu. Następnie omawia się zagadnienia prawa autorskiego osobistego oraz prawa autorskiego majątkowego, wykazując zasadnicze różnice pomiędzy tymi prawami. Cykl wykładów jest uzupełniony wykładem zaproszonego gościa, eksperta MPOIA. Jeden z wykładów prowadzony jest przez zaproszonego gościa z zaprzyjaźnionych uczelni zagranicznych.
Kulturoznawstwo	<u>ROK 2 sem. 3</u> <u>Tematyka:</u> Kurs na stopniu II-gim stanowi kontynuację i uzupełnienie teorii dla kursu na stopniu I-szym. Celem zajęć dydaktycznych jest zapoznanie studentów z rozszerzonymi pojęciami w zakresie kultury oraz nowych mediów w sztuce jak i ich wzajemnymi relacjami. Należą do nich: społeczne aspekty sztuk wizualnych, teoria konwergencji mediów, rola nowych mediów w sztuce współczesnej, status nowych mediów w sztuce współczesnej. Wybrane zagadnienia dotyczą genezy, historii i charakteru fundamentalnych problemów, koncepcji, modeli i strategii komunikacji medialnej oraz interakcji społecznej. W trakcie wykładów zostaną przedstawione rozszerzone zagadnienia w zakresie kultury i nowych mediów w sztuce i architekturze oraz ich wzajemne relacje. Należą do nich: społeczne aspekty sztuk wizualnych, teoria konwergencji mediów, rola nowych mediów w sztuce współczesnej, status nowych mediów w sztuce współczesnej. Wybrane zagadnienia dotyczą genezy, historii i charakteru fundamentalnych problemów, koncepcji, modeli i strategii komunikacji medialnej oraz interakcji społecznej. Po zakończeniu kursu, student powinien potrafić interpretować i komentować dzieła z obszaru kultury wizualnej, wykazywać znajomość teorii, koncepcji, strategii oraz modeli związanych z popularyzacją dzieł sztuki, przeprowadzić ich krytyczną analizę w celu określenia założeń i intencji autora, znaczeń w nich zawartych, oddziaływania społecznego oraz kontekstu miejsca w procesie komunikacji społecznej, kulturowej: dot. masowej reprezentacji dzieła sztuki oraz jego autentyczności. Podstawowe pojęcia: projektowanie, tworzenie, przekaz, komunikat, symbol, znak, kultura masowa, wizualność, autentyczność, multimedialność, nowe media, proces twórczy, sztuka masowa, ontyczny charakter dzieła sztuki, oryginalność, reprodukcja, popularyzacja dzieł sztuki, rozwój, przestrzeń, kontekst miejsca i czasu, continuum.
Ekologia, ochrona środowiska	<u>ROK 2 sem. 3</u> <u>Tematyka:</u> Kurs ma za zadanie przekazanie studentom wiedzy w zakresie działań na rzecz równowagi rozwoju jako podstawy kształtowania warunków życia człowieka w obszarach zurbanizowanych. Zapoznanie studentów z wpływem działalności człowieka na zastane środowisko oraz sposobami przeciwdziałania różnym zagrożeniom. Problematyka obejmuje: Podstawowe akty prawne zmieniające świadomość w zakresie ochrony środowiska naturalnego. Definicje związane z tematyką ochrony środowiska. Polskie prawodawstwo w zakresie ochrony środowiska. Omówienie ustawy "Prawo ochrony środowiska". Zasady sporządzania ocen oddziaływania na środowisko. Obszary zieleni w miastach i ich rola w kształtowaniu środowiska miejskiego.

Architektura krajobrazu	<u>ROK 2 sem. 3</u> Tematyka: Przedmiot zapoznaje studentów z zasadami kształtowania krajobrazu w różnych epokach oraz możliwościami jego kształtowania i ochrony. Uświadamia studentom potrzeby rozważania kontekstu krajobrazowego, o różnym charakterze (historycznym, naturalnym) we współczesnym projektowaniu i planowaniu. Prezentuje analizy porównawcze krajobrazu i dzieł architektury krajobrazu w różnej skali, z wykorzystaniem wiedzy o charakterystycznych formach i stylistyce. Pokazuje możliwości osiągania celów prokrajobrazowych przy użyciu instrumentów prawnych, brania odpowiedzialności za wartości architektoniczne i urbanistyczne w ochronie krajobrazu, środowiska i dziedzictwa kulturowego. Zapoznaje z rodzimymi doświadczeniami w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu i środowiska. Problematyka wykładów obejmuje: • Początki zawodu architekta krajobrazu i jego współczesny kontekst; • Kształtowanie krajobrazu w czasach najdawniejszych. Historia sztuki ogrodowej. Terminologia; • Rodzaje i typy terenów zieleni miejskiej. Systemy terenów zieleni miejskiej. Zieleń w strukturze urbanistycznej i krajobrazie Park publiczny. Typologia form zieleni. Funkcje terenów zieleni; • Miasto-ogród i nurt ewolucyjny. Koncepcje awangardowe i nowa tradycja. Nowa Urbanistyka versus Urbanistyka krajobrazowa; • Roślinność w krajobrazie. Stosowanie różnych form roślinnych; • Analiza wybranych przypadków realizacji współczesnych z zakresu architektury krajobrazu – różne skale przedsięwzięć krajobrazowych; • Typologia krajobrazu. Kompozycja krajobrazu. Wartościowanie krajobrazu; • Metody oceny krajobrazu.
--------------------------------	--

Metody dydaktyczne:

Wykłady (również w terenie), seminaria (również w formie rysunków pod kierunkiem nauczyciela), konsultacje, dyskusje, prezentacje multimedialne, wizyty na budowie z projektantami (widymacje), wystawy i wykłady w terenie, praca indywidualna i w grupie.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji oraz przez weryfikację prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Jako formy egzaminów pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – *Multiple Choice Questions*), wielokrotne odpowiedzi (MRQ – *Multiple Response Questions*), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi.

Osiągnięte wymagania efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się również za pomocą: prezentacji multimedialnej, aktywnego uczestnictwa w dyskusji na seminariach, krytycznego eseju lub innego opracowania (np. posteru, rysunku), za pomocą kolokwium / klauzury lub egzaminu pisemnego lub ustnego.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	B.2 – Kontekst projektowania Inżynieria, technika i technologia: zaawansowane aspekty techniczne związane z procesem projektowania
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych, dziedzina sztuki	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć B2 – Kontekst projektowania na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

B.W4-II zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;

B.W5-II zaawansowaną problematykę budownictwa, technologii i instalacji budowlanych, konstrukcji i fizyki budowli, obejmującą kluczowe, złożone zagadnienia w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planistycznym;

B.W6-II przepisy techniczno-budowlane;

B.W8-II sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

B.U2-II dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za

podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;

B.U4-II formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;

B.U5-II posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;

B.U6-II/B.U7-II przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;

B.U8-II odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.S1-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;

B.S2-II rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/z)	Forma zajęć/ liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Konstrukcje budowlane	1	1,5	z	w/30	45
	2	1	E	w/20	30
Zaawansowane aspekty techniczne związane z projektowaniem – budownictwo ogólne II	1	1,5	z	w/30	45
Zaawansowane aspekty techniczne: inżynieria miasta	1	1	z	w/15	25

Treści programowe:

PRZEDMIOT	TEMATYKA ZAJĘĆ
Konstrukcje budowlane	<u>ROK 1, sem. 1 i 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Projektowania architektoniczno-budowlanego, moduł: konstrukcje budowlane</u> w sem. 2</i> <u>Proponowana tematyka wykładów:</u> • Omówienie zmian wprowadzonych w normach Eurokod. Zasady sporządzania specyfikacji technicznych i projektowania układów nośnych zgodnie z Eurokodami; • Systemy konstrukcyjne budynków wysokich. Zasady zapewniania przestrzennej sztywności budynków wysokich.

	• Konstrukcje przykryć o dużych rozpiętościach. Zasady projektowania konstrukcji cięgowych i membranowych. • Zasady i przykłady projektowania i realizacji konstrukcji rozbiegających. Systematyka konstrukcji pneumatycznych zamkniętych i ciśnieniowych. Współczesne konstrukcje przykryć realizowanych z materiałów kompozytowych. • Projektowanie posadowień budynków w styku z budynkami istniejącymi. Zasady realizacji głębokich wykopów w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy. • Współczesne metody wzmocnienia posadowień budynków i budowli. Konstrukcje oporowe. Zastosowanie geowłóknin i geosiatek do stabilizacji skarp i uskoków terenowych. • Zagadnienia konstrukcyjne w rewitalizacji zespołów zabudowy mieszkaniowej i obiektów użyteczności publicznej. • Formalne i merytoryczne podstawy oceny stanu technicznego budynków i budowli. Zakres wymagań określony w obowiązujących przepisach ustawy Prawo Budowlane. Współczesne możliwości realizacji badań nieniszczących konstrukcji żelbetowych, stalowych, drewnianych. • Zagadnienia konstrukcyjne w konserwacji zabytków. Historia rozwoju technik budowlanych. Charakterystyczne rozwiązania materiałowe i konstrukcyjne w okresach stylowych romańskim, gotyckim, renesansowym i barokowym. • Cechy konstrukcyjne murów historycznych charakteryzujących się brakiem należytego przewiązania w kierunku poprzecznym. Sposoby badania, projektowania wzmocnień wg instrukcji WTA. • Systematyka mechanizmów zarysowania murów budowli historycznych. Analiza przyczyn i prognozowanie właściwych metod zabezpieczenia. • Metody zabezpieczenia murów warstwowych i murów wykazujących zarysowania i spękania. Zastosowanie materiałów kompozytowych i iniekcji ciśnieniowej modyfikowanymi mieszkankami mineralnymi do zabezpieczania murów. • Korozja konstrukcji murowych. Korozja wywołana przez wilgoć i przez sole rozpuszczalne w wodzie. Metody ochrony murów przed korozją. • Systematyka uszkodzeń sklepień. Przyczyny uszkodzeń. Metody wzmocnienia i zabezpieczania zgodne z zasadami konserwatorskimi. • Historyczne konstrukcje drewniane. Systematyka uszkodzeń zrębowych konstrukcji drewnianych i metody ich zabezpieczania. Konstrukcje historycznych stropów drewnianych. Metody ochrony i zabezpieczania. Historyczne więźby dachów. Metodyka badań i oceny historycznych wartości więźb. Metody zabezpieczania.
Zaawansowane aspekty techniczne związane z projektowaniem – budownictwo ogólne II	<u>ROK 1, sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Projektowania architektoniczno-budowlanego</u>, moduł: <u>budownictwo ogólne II</u></i> <u>Tematyka:</u> Problematyka ma na celu pogłębienie problematyki o zagadnienia z zakresu: • Budownictwo energooszczędne; • Budownictwo ekologiczne; • Energia w architekturze; • Ściany przeszklone; • Dachy przeszklone; • Światło i szkło w architekturze; • Konstrukcje przeszklone i szklane. Część zagadnień związana z problematyką ćwiczeniową: • Podział zadań w grupach projektowych, koncepcji budynku i lidera zespołu; • Omówienie ogólne budynku - układ funkcjonalny, konstrukcyjny, dobór technologii; • Omówienie kwestii projektowych z poziomu inwestora - bilans finansowy, terminowy, użytkowy;

	• Koordynacja projektu pod względem ewakuacji, konstrukcji, układu funkcjonalnego, doboru materiałów wykończeniowych i innych priorytetów; • Omówienie kwestii projektowych z poziomu branżowego (kwestie sanitarne, elektryczne i konstrukcyjne); • Omówienie problematyki pożarowej - bezpieczeństwo ppoż., klasyfikacja ogniowa budynku, bezpieczeństwo w parkingach podziemnych i salach widowiskowych; • Projekt budowlany i jego zakres i forma - projekt pod kątem postępowania Administracyjnego; • Opis rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych oraz technologii przewidzianych w projekcie. Szczegółowość doboru informacji niezbędnych w ich wykonawstwie; • Praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy w sprawdzaniu projektu innego zespołu; • Specjalizacja i ogólny charakter wiedzy.
Zaawansowane aspekty techniczne: inżynieria miasta	<u>ROK 1, sem. 1</u> <i>Uwagi: Przedmiot związany z problematyką Planowania przestrzennego i regionalnego.</i> <u>Tematyka:</u> Celem modułu jest przekazanie wiedzy na temat zasad i praktycznych problemów związanych z planowaniem, projektowaniem i eksploatacją systemów w inżynierii miejskiej. Efektem dla studentów będzie: znajomość podstaw planowania systemów infrastruktury technicznej w skali miasta, projektowania oraz eksploatacji obiektów i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, gazownictwa, ogrzewnictwa systemów elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, komunikacji, odwodnień terenów zurbanizowanych i zależności pomiędzy nimi. Systemów inżynierii miejskiej w planach zagospodarowania przestrzennego miast. Związków pomiędzy systemami zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków a rozwojem przestrzennym i jakościowym miast. Kanalizacyjnych systemów odwadniania obszarów miejskich o dużej intensywności zagospodarowania. Systemów gazowniczych, ciepłowniczych i elektroenergetycznych, jako źródła potrzeb energetycznych gospodarki komunalnej miasta na tle systemów regionalnych. Systemów łączności w mieście. Komunikacja zbiorowa indywidualna w mieście. Zarządzania systemami infrastrukturalnymi oraz warunkami ich eksploatacji. Nowoczesnych metod wykonawstwa i modernizacji systemów inżynierii miejskiej w uwarunkowaniach miejskich. Efektywność obsługi mieszkańców przez systemy inżynierii miejskiej. Aspektów ekonomicznych budowy i eksploatacji systemów inżynierii miejskiej. Zasad i praktycznych problemów związanych z planowaniem, projektowaniem obiektów w inżynierii miejskiej w tym elektrowni, elektrociepłowni, oczyszczalni ścieków, stacji uzdatniania wody. Praktycznych aspektów związanych z eksploatacją miejskich obiektów i sieci inżynierskich. Planowania w stopniu podstawowym systemów infrastruktury technicznej w skali miasta, oraz eksploatacji obiektów i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, gazownictwa, ogrzewnictwa systemów elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, komunikacji. Proponowana tematyka wykładów: • Istota, cechy i funkcje infrastruktury technicznej; • Modele rozwoju lokalnej infrastruktury technicznej; • Infrastruktura transportu kolejowego i lotniczego; • Etapy planowania i realizacji inwestycji infrastrukturalnych; • Odnawialne źródła energii - perspektywy i możliwości rozwoju; • Plany gospodarki odpadami komunalnymi; • Międzynarodowe uwarunkowania rozwoju i finansowania infrastruktury. Sieci TEN.

Metody dydaktyczne

Wykłady i prezentacje multimedialne

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Jako formy egzaminów pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – *Multiple Choice Questions*), wielokrotne odpowiedzi (MRQ – *Multiple Response Questions*), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	B.3 – KONTEKST PROJEKTOWANIA Warsztat projektowy: integracja procesów projektowania oraz metodyka pracy naukowej
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **B3 – Kontekst projektowania** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

B.W1-II zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

B.W3-II rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;

B.W4-II zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;

B.W8-II sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;

B.W7-II teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;

B.W9-II podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

B.U1-II integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;

B.U2-II dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;

B.U3-II dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;

B.U4-II formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;

B.U5-II posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;

B.U6-II / B.U7-II przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;

B.U8-II odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.S1-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;

B.S2-II rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/ liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Integracja procesów projektowania: techniki komputerowe BIM	2	1	z	I/15	25
Ochrona dziedzictwa architektury i urbanistyki – identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań	2	2,5	z	w/30, I/30	75
Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji arch. i urb.	3	2,5	z	s/30	75

Treści programowe :

PRZEDMIOT	TEMATYKA ZAJĘĆ
Integracja procesów projektowania: techniki komputerowe BIM	<u>ROK 1 sem. 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot pełni rolę warsztatu projektowego docelowo / częściowo zintegrowanego z przedmiotami projektowymi na adekwatnych semestrach</i> <u>Tematyka:</u> Celem przedmiotu jest rozwój umiejętności zastosowania i zintegrowania nowoczesnych technik komputerowych takich jak projektowanie parametryczne, BIM, fabrykacja cyfrowa, wirtualna rzeczywistość w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym. Poszerzenie wiadomości z obsługi i strategii działania w programach BIM. Wzbogacenie standardowych obiektów BIM o formy utworzone parametrycznie. Projektowanie zaawansowanych struktur architektonicznych w oparciu o geometrię opisaną algorytmiczno-parametrycznie. Dostosowanie geometrii obiektu i przygotowanie do fabrykacji cyfrowej, między innymi druku 3D. Przedstawienie i weryfikacja projektu z użyciem narzędzi VR.
Ochrona dziedzictwa architektury i urbanistyki – identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań	<u>ROK 1 sem. 2</u> <i>Uwagi: Przedmiot pełni rolę warsztatu naukowego przygotowujący do opracowania części teoretycznej Pracy Dyplomowej; zintegrowany pod kątem treści programowych z przedmiotem <u>Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji architektury i urbanistyki</u>, a także <u>Historia architektury</u>.</i> <u>Tematyka:</u> Przedmiot ma na celu zapoznanie studenta z problematyką związaną z rozpoznaniem, dokumentacją i skomplikowanym procesem badawczym architektury historycznej, w tym architektury zabytkowej. Wiedza ta jest niezbędna do prawidłowego rozpoznania problemów konserwatorskich w obiekcie przeznaczonym pod projektowanie konserwatorskie lub w obszarze dziedzictwa kulturowego, a także do wykonania niezbędnych badań poprzedzających proces projektowy i/lub wykonania/zlecenia odpowiednich prac konserwatorskich lub zabezpieczających. Istotą przedmiotu jest też zapoznanie studenta z dyscyplinami naukowymi oraz ich metodologią i narzędziami badawczymi, które są pomocne w skomplikowanym procesie badawczym architektury historycznej. Ważnym celem jest nabycie przez studenta umiejętności korzystania z nowoczesnych urządzeń służących do dokumentacji obiektów architektonicznych oraz badań nieinwazyjnych, a także nabycie doświadczenia pracy w terenie. W ramach wykładów z przedmiotu student zapoznaje się z teorią badań architektonicznych oraz niezbędną w tych badaniach wiedzą w zakresie współpracy interdyscyplinarnej związanej ze środowiskiem konserwatorskim, historyków, historyków sztuki, archeologów oraz badaczy nauk ścisłych, poznaje teorię związaną z zastosowaniem nowoczesnych metod pomiarowych i badań nieinwazyjnych, które są wprowadzeniem do zajęć praktycznych podczas seminariów. Seminaria zapoznają studenta z problematyką związaną z rozpoznaniem, dokumentacją i skomplikowanym procesem badawczym architektury historycznej, w tym architektury zabytkowej. W trakcie zajęć student uczestniczy w badaniach terenowych w obiektach wyznaczonych do tego celu przez Małopolską Wojewódzką Konserwator Zabytków, co możliwe jest dzięki współpracy Instytutu A-1 oraz WA ze służbami konserwatorskimi. Dokumentacja terenowa sporządzana jest zarówno metodami tradycyjnymi oraz przy użyciu najnowszych metod, w tym z wykorzystaniem fotogrametrii i skaningu laserowego 3D, dzięki czemu dowiaduje się o możliwościach wykorzystania tego typu sprzętu i uczy się z niego bezpośrednio korzystać. Badania prowadzone są metodami nieinwazyjnymi np. z zastosowaniem kamery termowizyjnej. Zebrane informacje, oraz przeprowadzona na wstępie kwerenda archiwalna służy do wykonania profesjonalnej dokumentacji oraz

	sporządzenia wytycznych konserwatorskich i wskazania problematyki badawczej do ewentualnej kontynuacji lub poszerzenia badań. Przedmiot zapoznaje studenta z poszerzoną problematyką konserwatorską, dając podstawy do projektowania konserwatorskiego w obszarze dziedzictwa kulturowego. Badania i dokumentacja detalu architektonicznego oraz całych obiektów historycznych integruje przedmiot pod kątem treści programowych z przedmiotem Historia Architektury sem2 oraz przedmiotem Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji architektury i urbanistyki.
Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji arch. i urb.	<u>ROK 2 sem. 3</u> Uwagi: Przedmiot pełni rolę warsztatu naukowego przygotowujący do opracowania części teoretycznej Pracy Dyplomowej <u>Tematyka:</u> Seminaria z przedmiotu Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji architektury i urbanistyki mają na celu przygotowanie studenta pod względem warsztatowym do samodzielnej pracy naukowej, zasad gromadzenia informacji i ich interpretacji, analizy materiałów naukowych i badawczych oraz stawiania naukowych wniosków końcowych Seminaria mają na celu przygotowanie studenta pod względem warsztatowym do samodzielnej pracy naukowej. Student zapoznaje się z metodami pracy naukowej, sposobem gromadzenia informacji, stosowania różnych typów zapisów bibliograficznych oraz odwołań i zasad cytowania źródeł, zagadnieniem praw autorskich oraz problemów związanych z nadużyciami dotyczącymi własności intelektualnej. Do przeprowadzenia analizy badawczej służą studentowi materiały i dokumentacja pozyskana w trakcie zajęć terenowych z przedmiotu Ochrona dziedzictwa Architektury i Urbanistyki-Identyfikacja, dokumentacja i metodologia badań. Student uczy się wykorzystywania pozyskanych informacji oraz formułowania zagadnień i celów badawczych. W ramach zajęć wykonane zostaje studium obiektu architektonicznego (historycznego) lub zespołu urbanistycznego składające się z części opisowej, rysunkowej oraz wirtualnego modelu opracowywanego obiektu. Studium ma charakter pracy naukowej z jasno zarysowaną tezą, przeprowadzoną analizą badawczą i wnioskami końcowymi, a także odpowiednią konstrukcją logiczną i merytoryczną oraz odpowiednio dobraną i cytowaną literaturą.

Metody dydaktyczne:

Wykłady, seminaria, ćwiczenia laboratoryjne, blended learning (wykorzystanie platformy elearningowej ELF), prezentacja multimedialna, praca indywidualna i w grupach, zajęcia warsztatowe, wizyty w obiektach historycznych i zabytkowych, konsultacje, dyskusja.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Bieżąca ocena pracy studenta w trakcie trwania zajęć oraz ocena poszczególnych zadań, weryfikacja efektów uczenia się uzyskanych w trakcie semestru (wiedza, umiejętności), aktywność na zajęciach, kolokwium zaliczeniowe w formie pisemnej (np. testu wielokrotnego wyboru), projekty indywidualne (np.: wirtualny model 3d w formacie natywnym na ocenę, część opisowa, studium historyczne z uwzględnieniem metodologii pracy naukowej, plansza-plakat, dokumentacja prac terenowych).

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	C – ZAJĘCIA UZUPEŁNIAJĄCE Zajęcia uzupełniające w szczególności: języki obce oraz – do wyboru – filozofia i estetyka, historia sztuki, socjologia i psychologia środowiskowa
Język wykładowy	Język obcy lub język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tej grupy zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć C – Zajęcia uzupełniające na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

C.W1-II style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą oraz środki warsztatowe pokrewnych dyscyplin artystycznych;

C.W2-II problematykę filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem estetyki – w zakresie, w jakim wpływa na jakość twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także wartościowania istniejących i projektowanych rozwiązań;

C.W3-II podstawowe zasady metodyki badań naukowych, w tym przygotowania opracowań naukowych;

C.W4-II słownictwo i struktury gramatyczne języka obcego będącego językiem komunikacji międzynarodowej w zakresie tworzenia i rozumienia wypowiedzi pisemnych i ustnych zarówno ogólnych, jak i specjalistycznych w zakresie architektury, a także konieczność sprawnego posługiwania się językiem obcym, także w kontekście działalności naukowej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.U1-II** rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwe dla architektury oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historyczno-kulturowym;
- C.U2-II** posługiwać się właściwie takimi pojęciami jak wartość estetyczna, piękno i przeżycie estetyczne oraz dostrzec szerszy, filozoficzny kontekst zagadnień związanych z projektowaniem architektonicznym i urbanistycznym;
- C.U3-II** pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym lub – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej;
- C.U4-II** przygotować opracowanie naukowe, określić przedmiot, zakres i cel prowadzonych badań naukowych;
- C.U5-II** posługiwać się co najmniej jednym językiem obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki niezbędną w działalności projektowej oraz – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Język obcy	1	1,5	z	s/30	45
Praktyka projektowa	1	3	z	pr/90	90
Historia sztuki II / Estetyka z elementami filozofii II	3	1	z	w/15	25
Psychologia środowiskowa / Socjologia miasta	3	1	z	w/15	25
Fakultety	3	1,5	z	s/15	38

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
Język obcy	<u>ROK 1, sem. 1</u> <u>Tematyka:</u> Cele przedmiotu to: • Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i językowych; • Rozwijanie umiejętności udziału w dyskusji na tematy związane z architekturą i urbanistyką; • Rozwijanie umiejętności czytania i słuchania ze zrozumieniem tekstów związanych z architekturą i urbanistyką. Problematyka obejmuje: • Zagadnienia leksykalne związane z poszukiwaniem pracy w zawodzie architekta: list motywacyjny i życiorys; rozmowa kwalifikacyjna; • Zagadnienia leksykalne związane z funkcjonowaniem w środowisku zawodowym: certyfikaty, kwalifikacje i uprawnienia; praktyczne aspekty wykonywania zawodu architekta; konkurs architektoniczny; • Zagadnienia leksykalne związane z rolą architekta w procesie budowlanym: etapy projektowania architektonicznego; techniczny opis projektu; prezentacja projektu; etapy realizacji przedsięwzięcia budowlanego; zadania architekta wobec inwestora i wykonawców;

	• Zagadnienia związane z urbanistyką i architekturą przyszłości: miasta przyszłości; miasta przyjazne człowiekowi i środowisku; materiały budowlane przyszłości, zrównoważony cykl życia konstrukcji budowlanych.
Praktyka projektowa	<u>ROK 1, sem. 1</u> <u>Tematyka:</u> Praktyka ma na celu zapoznanie studentów z zagadnieniami procesu projektowego pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń i doświadczenie zawodowe nabyte w działalności projektowej i budowlanej (członka Krajowej Izby Architektów) w oparciu o infrastrukturę biura lub pracowni architektonicznej. Praktyka projektowa w charakterze asystenta architekta-projektanta powinna obejmować następujące zagadnienia: • Fazy (stadia) projektowe, forma i zakres projektu koncepcyjnego, budowlanego i wykonawczego. • Projektowanie zagospodarowania terenu - części składowe projektu. Projekt architektoniczno-budowlany – części składowe projektu. • Proces inwestycyjny, koordynacja międzybranżowa oraz organizacja i zarządzanie w pracowni projektowej. • Poznanie problematyki projektu wielobranżowego. <i>Uwagi: Na potrzeby praktyki w IARP praktykant przygotowuje portfolio prac wykonanych w czasie studiów od momentu odbycia praktyki. Opiekun praktyki wybiera praktykanta na podstawie przedstawionego portfolio. Na podstawie porozumienia WA PK – MOIA.</i>
Historia sztuki II / Estetyka z elementami filozofii II	<u>ROK 2, sem. 3</u> HISTORIA SZTUKI II <u>Tematyka:</u> Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z najnowszymi tendencjami i prądami artystycznymi w kontekście rozwoju kultury współczesnej w dziedzinach: architektura, rzeźba, malarstwo, muzyka, sztuka użytkowa. Zdobyta wiedza ma stanowić dopełnienie treści programowych z przedmiotu <u>Kulturoznawstwo</u> i tworzyć zintegrowaną, merytoryczną całość z tym przedmiotem, dając tym samym studentowi podstawy z wiedzy teoretycznej dotyczącej przedmiotów z obszaru kultury i sztuki, niezbędną w zakresie projektowania architektoniczno-urbanistycznego i konserwatorskiego, oraz ukazując proces realizacji prac artystycznych, znaczenie sztuki dla rozwoju kultury i postępu cywilizacyjnego oraz jej oddziaływania na jednostkę i współczesne społeczeństwo. W trakcie wykładów przedstawiane są nowe, współczesne formy wyrazu i kreacji artystycznej, wieloaspektowe obszary zainteresowań twórczych i idei artystycznych oraz techniki i technologie stosowane i wykorzystywane w sztuce współczesnej. Szczególną uwagę poświęca się roli artysty i roli odbiorcy. Zajęcia rozszerzają wiedzę studenta architektury z zakresu współczesnych zjawisk artystycznych i kulturowych oraz działań wizualnych łącząc te zagadnienia z wiedzą z zakresu architektury i urbanistyki oraz dopełniając i integrując treści programowe z przedmiotu <u>Kulturoznawstwo</u>, co daje studentowi rozbudowany obraz współczesnych możliwości kreacji architektonicznej postrzeganej jako kreacja artystyczna w szeroko rozumianej przestrzeni kulturowej. ESTETYKA Z ELEMENTAMI FILOZOFII II <u>Tematyka:</u> Estetyka fenomenologiczna (R. Ingarden). Pluralistyczne definicje i zmienność znaczeń pojęć w estetyce i naukach o sztuce (Wł. Tatarkiewicz). Sytuacja estetyczna (M. Gołaszewska). Pluralizm postmodernistyczny w estetyce i architekturze. Przewyciężenie dualistycznych opozycji pojęciowych w teorii i praktyce architektury współczesnej, dekonstrukcja. Ewolucja dekonstrukcji: od

	poststrukturalizmu do ponownego odkrycia sfery wartości. Kategoria wirtualności w odniesieniu do przestrzeni cyfrowych i poza nimi.
Psychologia środowiskowa / Socjologia miasta	<u>ROK 2, sem. 3</u> PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA <u>Tematyka:</u> Rozwinięcie zagadnień psychologii środowiskowej w odniesieniu do projektowania i użytkowania określonych typów środowiska. Problematyka psychologiczna związana ze środowiskiem mieszkaniowym, środowiskiem nauki, pracy i wypoczynku. Zintegrowane środowisko miejskie w perspektywie psychologii środowiskowej (stres środowiskowy, poczucie bezpieczeństwa, zachowania prospołeczne i proekologiczne). Związki ludzi z otaczającym ich środowiskiem: pamięć miasta, tożsamość, przywiązanie do miejsc. SOCJOLOGIA MIASTA <u>Tematyka:</u> Celem przedmiotu jest przyswojenie przez studenta elementów socjologii związanych z kształtowaniem przestrzeni architektonicznej i urbanistycznej oraz przestrzeni miasta. W trakcie wykładów omawiane są działania i narzędzia umożliwiające wzbogacenie i optymalizację procesów projektowych w aspekcie zagadnień społecznych: (1) możliwość ustalania preferencji dużych grup użytkowników poprzez badania ankietowe; (2) dążenie do kształtowania (poprzez uformowanie i skalę) układów przestrzennych umożliwiających kreację/rekonstrukcję więzi społecznych; (3) metody partycypacji mieszkańców w procesie projektowania. Wzajemne oddziaływanie pomiędzy socjologią i sztuką projektowania na ogół przynosi synergiczne korzyści. Niewłaściwe użycie metod socjologicznych, zwłaszcza wywodzących się ze skrajnych poglądów politycznych, może jednak doprowadzić do błędów projektowych lub planistycznych w wielkiej skali, trudnych do usunięcia. Na wykładach omawiane są historyczne przykłady takich błędów, próby ich naprawy i olbrzymich kosztów związanych z działaniami naprawczymi. Na ogół zresztą, zwłaszcza w krajach mniej zamożnych naprawa błędów urbanistycznych jest niemożliwa. Na zajęciach z modułu zwraca się również uwagę na zagrożenia związane z przeprowadzonymi w niewłaściwy sposób działaniami partycypacyjnymi. Prawidłową formą jest np. sondaż deliberatywny autorstwa Jamesa Fishkina, podczas którego uczestnikom przedstawia się stanowiska obu (lub kilku) stron, potem następuje dyskusja, a dopiero po niej uczestnicy w sposób świadomy przystępują do głosowania i wyboru wariantu. Współczesna epoka jest czasem ciągłych zmian i często nieprzewidywalnych wydarzeń (określanych przez Z. Baumaną płynną nowoczesnością). Odpowiedzią na ową nieprzewidywalność powinna być, postulowana na wykładach, zasada pluralistycznej, przemieszanej architektury/urbanistyki, umożliwiającej kultywowanie indywidualnych stylów życia oraz zamieszkiwanie w określonej lokalizacji bez względu na osiągnięte dochody.
Fakultety	<u>ROK 2, sem. 3</u> <i>Uwagi: Fakultety stanowią poszerzenie oferty programowej Wydziału. Oferta zgłaszana jest corocznie za zgodą Dziekana Wydziału Architektury. Realizowana jest w grupach seminaryjnych.</i>

	Tematyka: Proponowana problematyka fakultetów przedstawia się następująco: • Architektura betonowa (dr hab. inż. arch. M. Charciarek, prof. PK); • Doświadczenie architektury – konwersatorium z psychologii percepcji (dr inż. arch. A. Lasiewicz-Sych); • Dziedzictwo kulturowe, a idea zrównoważonego rozwoju (dr hab. inż. arch. D. Kuśnierz-Krupa, prof. PK); • Edukacja arch.-urb. dla dzieci i młodzieży (Prof. dr hab. inż. arch. G. Schneider-Skalska, dr inż. arch. E. Kusińska); • Kolor i reklama w przestrzeni miasta (dr inż. arch. M. Barański); • Kształtowanie obiektów użyteczności publicznej w zakresie konferencji, kongresów i wystawiennictwa gospodarczego (dr hab. inż. arch. W. Chmielewski, prof. PK); • Liternictwo i kaligrafia (dr hab. inż. arch. P. Burak—Gajewski, prof. PK) • Miasta o funkcjach specjalistycznych (dr inż. arch. J. Błachut, dr hab. inż. arch. M. Wdowiarz-Bilska prof. PK, prof. dr hab. inż. arch. E. Węclawowicz-Bilska); • Miasto inteligentne (dr hab. inż. arch. M. Wdowiarz-Bilska, prof. PK); • Miejsca – nie-miejsca (Dr hab. inż. arch. K. Paprzyca prof. PK, dr hab. inż. arch. J. Kobylarczyk, prof. PK); • Modelowanie informacji o budynku (dr inż. arch. S. Jurczakiewicz, dr inż. R. Paruch); • Osadnictwo i rodzaje aktywności gospodarczej w obszarach górskich (dr inż. arch. H. Hrehorowicz-Gaber); • Oświetlenie zespołu budowli (dr hab. R. Grazda, prof. PK); • Parki Wodne (dr hab. inż. arch. S. Kuc, prof. PK); • Projektowanie architektury wnętrz (dr hab. inż. arch. P. Haupt, prof. PK); • Projektowanie parametryczne BIM (dr hab. K. Romaniak, prof. PK); • Projektowanie sprzyjające aktywizacji osób starszych i niepełnosprawnych (dr hab. inż. arch. P. Haupt, prof. PK); • Sacrum-Profanum (dr hab. inż. arch. K. Hodor, prof. PK); • Technologia VR w architekturze (dr hab. inż. arch. P. Haupt prof. PK, dr inż. arch. W. Sumlet); • Teoria i estetyka architektury najnowszej (dr inż. arch. P. Winskowski); • Teoria i praktyka koloru w architekturze (dr inż. arch. K. Ludwin, prof. PK); • Wizualizacje odrębne procesu architektonicznego (dr inż. arch. K. Ludwin, prof. PK); • Zapis planistyczny w urbanistyce (dr inż. arch. M. Gołąb-Korzeniowska); • Zasady kształtowania uzdrowisk (Prof. dr hab. inż. arch. E. Węclawowicz-Bilska); • Zieleń w architekturze (dr inż. W. Bobek); • Zieleń w procesie inwestycyjnym – rola architekta (dr inż. W. Bobek); • Forma urbanistyczna (dr hab. inż. arch. A. Kantarek, prof. PK).
--	---

Metody dydaktyczne:

W ramach nauczania języka obcego: ćwiczenia praktyczne, dyskusja, konsultacje, prezentacje;

W ramach pozostałych przedmiotów: wykład, konsultacje, dyskusja, prezentacja multimedialna, wizja lokalna: omówienie zagadnień w kontekście wybranych przestrzeni architektonicznych, metody środowiskowe (spacer badawczy, foto-story, obserwacje), analiza planu (space syntax).

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

W ramach nauczania języka obcego: projekt indywidualny (lektura / prezentacja), test śródsesestralny i test sesestralny, uczestnictwo w zajęciach. Ocena podsumowująca: Suma punktów przyznanych w ramach ocen formujących przełożona na ocenę podsumowującą wg przyjętej skali. Egzamin na końcu cyklu kształcenia z j. obcego (po 4 semestrze) weryfikujący poziom kształcenia na B2.

W ramach pozostałych przedmiotów: kolokwium zaliczeniowe, elaborat, prezentacja własnych opracowań studialnych i sesynaryjnych.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejscowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2020/2021
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	D – DYPLOM Dyplom: przygotowanie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego (część teoretyczna i część praktyczna)
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów: **architektura** kod kierunku: -

Specjalność: **bez specjalności**

Profil studiów: **ogólnoakademicki**

Poziom studiów: **drugi stopień**

Dziedzina: **dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych**

Dyscyplina/y: **dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)**

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **D – Dyplom** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.W1-II** szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;
- D.W2-II** zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą podczas w trakcie studiów;
- D.W3-II** zasady, rozwiązania, konstrukcje, materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu zadań inżynierskich z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego;
- D.W4-II** problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;
- D.W5-II** zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.U1-II** dokonać krytycznej analizy istniejących uwarunkowań, waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy oraz formułować wnioski do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;
- D.U2-II** zaprojektować złożony obiekt architektoniczny lub zespół urbanistyczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne i integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów;
- D.U3-II** przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;
- D.U4-II** wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych;
- D.U5-II** przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;
- D.U6-II** organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- D.S1-II** efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;
- D.S2-II** publicznych wystąpień i prezentacji;
- D.S3-II** przyjęcia krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań i ustosunkowania się do niej w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dorobku dyscypliny naukowej, a także do twórczego i konstruktywnego wykorzystania tej krytyki;
- D.S4-II** formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań, a także innych aspektów działalności architekta; przekazania opinii w sposób powszechnie zrozumiały;
- D.S5-II** właściwego określenia priorytetów działań służących realizacji zadania.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć / liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
Projektowanie dyplomowe	3	14	z	p/10	420
Seminarium dyplomowe (projektowanie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego)	3	5	z	p/87	150
Konsultacje specjalistyczne dyplomowe	3	1	z	p/3	30

Treści programowe

Przedmiot	Tematyka zajęć
Projektowanie dyplomowe	<u>ROK 2 sem. 3</u> <i>Uwagi: Projektowanie dyplomowe jest zintegrowane z Seminarium dyplomowym i Konsultacjami specjalistycznymi dyplomowymi. Warsztat projektowy zintegrowany: metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji architektury i urbanistyki</i> <u>Tematyka:</u>

Projektowanie dyplomowe jest kursem zamykającym studia, w którym student-dyplomant powinien wykazać się umiejętnością samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów projektowych oraz wiedzą nabytą w trakcie studiów, niezbędną do podjęcia pracy zawodowej i dalszego permanentnego samokształcenia się.

Prace dyplomowe magisterskie mogą dotyczyć szerokiego spektrum tematycznego, wiążąc się z prowadzoną przez Wydział Architektury problematyką naukowo-badawczą i prowadzonymi w tym zakresie badaniami. Projekty dyplomowe mogą i niejednokrotnie podejmują zagadnienia istotne dla współpracy z samorządem lokalnym.

Tematyka prac dyplomowych różni się w zależności od wyboru dyplomanta i specjalizacji Promotora. Problematyka prac dyplomowych obejmuje szeroko rozumiane zagadnienia z zakresu:

- projektowania architektonicznego,
- projektowania architektoniczno-urbanistycznego,
- projektowania urbanistycznego,
- konserwacji zabytków architektury i urbanistyki,
- planowania przestrzennego.

Projekt dyplomowy magisterski charakteryzuje złożoność podejmowanej problematyki tak w aspektach projektowych jak i teoretyczno-ideowych, co odróżnia go od rozwiązań na poziomie dyplomu inżynierskiego. W ramach projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych dyplomant uwzględnia złożone uwarunkowania kontekstu społecznego, kulturowego, przyrodniczego, historycznego, ekonomicznego i prawnego, a także innych pozatechnicznych uwarunkowań, integrując wiedzę zdobytą podczas studiów. Dyplomant przygotowuje analizę istniejących uwarunkowań i waloryzuje stan zagospodarowania, tak aby sformułować wnioski do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście. W ramach procesu projektowego kreuje i przekształca przestrzeń tak aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne, integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów. Dyplomant przygotowuje zaawansowaną prezentację graficzną i pisemną koncepcji, spełniając wymogi profesjonalnego zapisu. Podejmuje i wykonuje pracę w sposób profesjonalny, w tym przestrzegając zasad etyki zawodowej i biorąc odpowiedzialność za podejmowane działania, w tym wartości humanistyczne, społeczne, kulturowe, architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego.

Wymogi dotyczące dyplomów magisterskich regulują „Przepisy szczegółowe do Regulaminu Studiów na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki dotyczące trybu uzyskiwania dyplomów ukończenia magisterskich studiów stacjonarnych i niestacjonarnych II stopnia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej na kierunku Architektura w języku polskim i języku angielskim”, (z dn. 1.10.2020 r.) Przyjmuje się, że promotor prowadzi w danym roku akademickim nie więcej niż 10 prac dyplomowych (łącznie na studiach inżynierskich i magisterskich). Projekty dyplomowe mogą być realizowane przy udziale Promotorów pomocniczych. Temat magisterskiej pracy dyplomowej może być opracowywany zespołowo przez dwóch (a w uzasadnionych przypadkach przez większą liczbę) studentów.

Praca dyplomowa składa się z części rysunkowej oraz z części pisemnej. Student rozwiązuje zarówno problem teoretyczny, jak i projektowy. Indywidualne opracowanie rysunkowe odpowiada nie mniej niż ośmiu planszom formatu 100x70 cm. W przypadku pracy zespołowej czternastu planszom 100x70 cm. Dodatkowym elementem opracowania jest przedstawienie idei projektu przy pomocy odrębnego rysunku perspektywicznego a także makieta.

Prace dyplomowe dotyczące obiektów architektonicznych i konserwacji zabytków powinny zawierać prezentacje rozwiązań świadczących o znajomości zagadnień współczesnej techniki i technologii budowlanych, konserwacji zabytków w przypadku prac z nią związanych oraz o znajomości prawa budowlanego. W ich zakresie uwzględnia się rysunki budowlane fragmentów i detale techniczne, w tym przekroju zewnętrznej ściany budynku (1:20). Opis techniczny do projektu dyplomowego powinien być zgodny z Rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25.04.2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935). Projekt zagospodarowania terenu oraz jego opis powinien być zgodny z Rozporządzeniem

	w zakresie uzgodnionym z promotorem. Prace dyplomowe z zakresu <u>urbanistyki i planowania przestrzennego</u> powinny uwzględniać detale urbanistyczne w odpowiednich skalach.
Seminarium dyplomowe (projektowanie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego)	<u>ROK 2 sem. 3</u> <i>Uwagi: Seminarium dyplomowe jest zintegrowane z Projektowaniem dyplomowym i z Konsultacjami specjalistycznymi dyplomowymi.</i> <u>Tematyka:</u> Zajęcia mają charakter seminaryjno-konsultacyjny, realizowane są w grupach pod kierunkiem Promotora i jego zespołu. Mają za zadanie wspierać aspekty praktyczne (projektowe) i teoretyczne związane z opracowaniem pracy dyplomowej i przygotowaniem do egzaminu dyplomowego. W ramach kursu studenci pogłębiają swoją wiedzę z zakresu podjętej tematyki-specjalizacji. Aspekty podejmowane na zajęciach dotyczą takich aspektów jak: ▪ Pogłębianie umiejętności przeprowadzania złożonej analizy i syntezy wszelkich uwarunkowań projektowych – przestrzennych, społecznych, środowiskowych, komunikacyjnych i technicznych z uwzględnieniem złożonego kontekstu dziedzictwa kulturowego architektonicznego i zurbanizowanego, wpływu środowiska naturalnego (relacja budynek – środowisko), ze znajomością dokumentów i regulacji planistycznych. ▪ Formułowanie indywidualnych diagnoz, rozwinięcie podejścia konceptualnego i krytycznego, postawienie wniosków i wytycznych związanych z podjętym złożonym tematem projektowym, kształtowanie własnego twórczego warsztatu projektowego i prezentacyjnego; ▪ Wspieranie umiejętności tworzenia złożonych propozycji projektowych, ze świadomością współczesnych zagadnień architektonicznych i urbanistycznych z uwzględnieniem indywidualnego podejścia do wiedzy, testowania nowych hipotez i rozwiązań i ich krytycznej ewaluacji; ▪ Doskonalenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów projektowych ze znajomością kulturowych, społecznych, środowiskowych i intelektualnych historii i teorii, z uwzględnieniem zasad i metod projektowania, wymagań technicznych, uwarunkowań prawnych i normatywnych; ▪ Pogłębienie problematyki kształtowania złożonego programu funkcjonalnego w odniesieniu do potrzeb społecznych (relacja człowiek – budynek), wymogów użytkownika i ich zgodności z lokalizacją i kontekstem, stosowanie elementów projektowania uniwersalnego; ▪ Dobór i samodzielna ocena właściwych procesów, materiałów i rozwiązań technicznych – instalacyjnych, konstrukcyjnych i materiałowych, strategii budowlanych i ich ekonomiki, umiejętność wykorzystania właściwości fizycznych i charakterystyki materiałów z uwzględnieniem współczesnych rozwiązań pro-ekologicznych i bezpiecznych dla środowiska dla ochrony przed klimatem oraz stworzenia przestrzeni wewnętrznego komfortu. ▪ Doskonalenie umiejętności kształtowania formy i kompozycji architektoniczno-urbanistycznej z uwzględnieniem uwarunkowań przestrzennych, technicznych, komunikacyjnych, interdyscyplinarnych przy jednoczesnej dbałości o wytyczne programowe. ▪ Wykorzystanie metod badawczych w przygotowaniu projektu - opracowanie opracowania eseju naukowego, stanowiącego bazę teoretyczną dla pracy dyplomowej i jej warstwy ideowej. Studia przypadków, porządkowanie bibliografii tematu i uzgodnienie prowadzenia metodyki porównawczo-badawczej. Kształtowanie krytycznego zrozumienia w jaki sposób wiedza poszerzana jest w procesie badań, jak tworzyć oryginalną, logicznie uporządkowaną pisemną pracę – odnoszącą się do architektury i urbanistyki, teorii i projektowania. ▪ Weryfikacja i wsparcie przygotowania studenta w zakresie procesu krytycznego myślenia, zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji potrzebnych do podjęcia pracy zawodowej, ewentualnie kontynuacji studiów na poziomie III stopnia.

Konsultacje specjalistyczne dyplomowe	<u>ROK 2 sem. 3</u>
	<i>Uwagi: Konsultacje specjalistyczne dyplomowe zintegrowane są z <u>Projektowaniem dyplomowym</u></i>
	Praca dyplomowa winna uzyskać 3 godz. konsultacji specjalistycznych z zakresu związanego bezpośrednio z jej tematyką, zgodnie z obowiązującym programem studiów. Mogą to być 3 różne konsultacje. Szczegółowy przedmiot i zakres konsultacji określa promotor, z zastrzeżeniem, że magisterskie prace dyplomowe, w których rozwiązywane są problemy architektoniczne powinny uzyskać konsultacje specjalistyczne konstrukcyjne. Konsultantem nie może być promotor ani recenzent pracy dyplomowej. Charakter i treść konsultacji są dostosowane do tematyki i zakresu pracy dyplomowej podjętej przez studenta. Proponowany zakres konsultacji na WA PK obejmuje m.in.: • <u>Konsultacje konstrukcyjne</u> - weryfikacja projektów dyplomowych architektonicznych pod względem prawidłowości rozwiązań budowlano-materiałowo-konstrukcyjnych. Weryfikacja propozycji architektoniczno-konstrukcyjnych pod względem prawidłowego, bezpiecznego i ekonomicznego projektowania systemów nośnych obiektów architektonicznych. • <u>Konsultacje komunikacyjne</u> – dla projektów urbanistycznych – obejmują zagadnienia związków formy urbanistycznej i systemów transportowych, zasad obsługi komunikacyjnej budynków i zespołów zabudowy różnymi środkami transportu oraz kształtowania przekrojów i rzutów wnętrz ulicznych i placowych różnych typologii. Charakter i treść konsultacji są dostosowane do tematyki i zakresu pracy dyplomowej podjętej przez studenta. • <u>Konsultacje z zakresu technik komputerowych BIM</u> – dotyczące stosowania nowoczesnych technik komputerowych takich jak projektowanie parametryczne, BIM, wirtualna rzeczywistość w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym. Weryfikacja rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych w zakresie narzędzi komputerowych, ze szczególnym uwzględnieniem technologii BIM oraz programów algorytmiczno-parametrycznych. Przedstawienie i weryfikacja projektu z użyciem narzędzi VR. Zakres tematyczny konsultacji może zostać poszerzony przez Promotora w zależności od tematu i w uzgodnieniu z dziekanem WA PK.

Metody dydaktyczne:

Seminaria, prezentacje multimedialne, konsultacje, omówienia prac, ćwiczenia projektowe, klauzury, praca indywidualna i w grupie, dyskusje, obrona projektu przed komisją.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w grupie zajęć **D – Dyplom** sprawdza się przez ocenę wiedzy nabytej podczas seminariów w zakresie metodologii pracy naukowej i umiejętności jej praktycznego zastosowania w projektowaniu, a także ocenę pracy analityczno-opisowej i projektowo-graficznej pracy dyplomowej, w zakresie poziomu kreatywności naukowej i projektowej studenta oraz uzyskanych przez niego wartości rozwiązań architektonicznych i umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejsowość, data

.....
Dziekan WA PK